onafhankelijk studentenblad

veto

jaargang 48 nummer 10
25 april 2022
tweewekelijks blad
erkenningsnummer p706128
afgiftekantoor Leuven

bpost
PB-PP | B-02817
BELGIE(N) - BELGIQUE

Gezocht: betaalbaar kot

Corona gedaan, iedereen ziek

Erika Vlieghe blikt terug

Wiet in opmars

27% van de studenten gebruikt wel eens cannabis

in deze editie

EDITORIAAL

Verbod op cannabis is inconsequent

I In 2017 was 17% van alle overlijdens in België gerelateerd aan tabak en 5% aan alcoholgebruik. Toch kan elke volwassene in dit land op vrijwel elk moment van de dag een pakje sigaretten of een fles sterke drank kopen. Maar als je een gram cannabis in handen wilt krijgen, moet je je wenden tot het criminele circuit.

En dat terwijl het risico op overlijden bij cannabisgebruik zo goed al nihil is – wel 114 keer minder dan bij alcoholgebruik. Dat deel van de redenering voor het verbod loopt dus krom.

Een pleidooi voor de legalisering van wiet is nog geen pleidooi voor het gebruik van cannabis

De andere gevaren van cannabis zijn natuurlijk reëel. Het risico op psychische aandoeningen kan leiden tot ernstige gevolgen voor iemands leven. Achter het stuur kruipen met een joint achter de kiezen, verdubbelt het risico op een ongeval. Maar bij alcohol is die kans tien keer zo groot.

Een pleidooi voor de legalisering van wiet is nog geen pleidooi voor het gebruik ervan. Ook wie niet van cannabis houdt of er zelf slechte ervaringen mee heeft, zou voor legalisering moeten zijn. Dat komt doordat de meeste argumenten tegen wiet – de kwalijke effecten op de psyche van sommige gebruikers, het risico op verslaving – eigenlijk argumenten zijn voor decriminalisering.

Als cannabis uit de criminele sfeer wordt gehaald, kan de samenleving er belastingen op heffen, is er meer grip op de schadelijke gevolgen en zouden telers aan strenge kwaliteitschecks moeten voldoen. Zelfs in het nuchtere Duitsland heeft men ingezien dat legalisering de logische stap is. Nu de rest van Europa nog.

Sjereno Cörvers is redacteur onderzoek.
Het editoriaal wordt gedragen door de voltallige redactie.

Dossier cannabis

Cannabis: illegaal, maar overal 6-8
Interviews met gebruikers en dealers van cannabis

'Cannabis is nooit een goed idee als je een mentale dip hebt' 7-8
Interview met een expert

Een jointje roken met je vader 12
Pleidooi van een gebruiker voor decriminalisering

Strijd om betaalbare koten losgebarsten 4-5
De gekte op de Leuvense kotenmarkt neemt alleen maar toe

UHasselt op zoek naar 20 miljoen euro 10-11
Interview met rector Vanheusden over nieuwe opleidingen

Vlaanderen plots strenger voor Engelstalige richtingen 12-13
Stuvers en instellingen protesteren tegen het 'protectionisme'

De paus die pinten dronk in Leuven 14-15
Utrechtse Adrianus VI schopte tegen schenen, en kwam ook een beetje uit Leuven

Sels lost verkiezingsbelofte laagste lonen in 16
Voortaan verdient niemand aan de KU Leuven minder dan 14 euro bruto per uur

Binnenkijken in knusse koten 18-19
Architectural design in Leuvense koten

Beeldpagina 20-21
Varkentje Vinnie

CARTOON VAN DE WEEK
door Bernard Tant

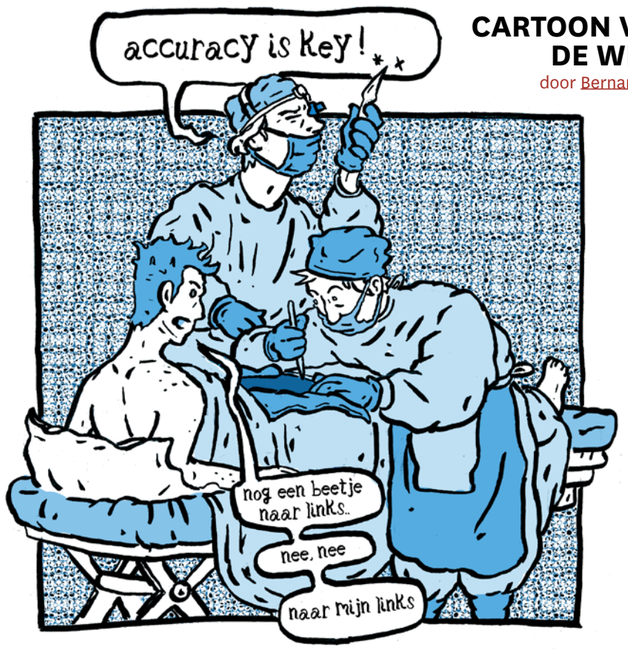

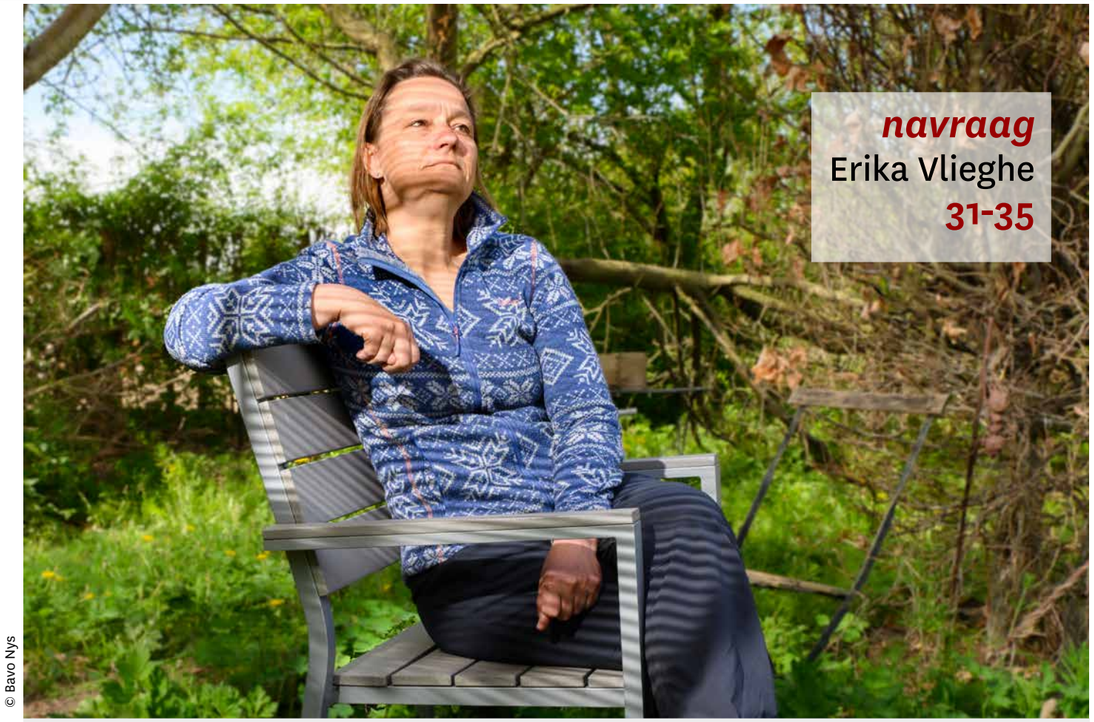

navraag
Erika Vlieghe
31-35

© Bavo Nys

'Het is niet omdat beleidsmakers ons niet volgen dat het onnozelaars zijn'

Erika Vlieghe over de pandemie, de politiek en het publieke forum

Internationaal kort 22
Nieuws vanuit de hele wereld

KU Leuven is van alle markten thuis 23-24
KU Leuven scoort goeie punten in de QS-ranking

De universiteit van het ellebogenwerk 26
Opiniestuk over de meritocratie aan de onderwijsinstellingen

Waarom iedereen plots ziek is 27
Een blik op de impact van de pandemie op ons immuunsysteem

Exposure brengt geen brood op de plank 28-29
Essay over de uitbuiting van/door artiesten

CulTip 29-30
Culturele Leuvense tips van 26 april tot 10 mei

'Ik ben een amateur in het kwadraat' 30-31
Kunstige prof Erik Thys

KU Leugen 36-37
'Ontdek de kiesweken, begin bij de lolploeg'

Sjarels crypto 38-39
Cryptisch puzzelen

Studentenraad wil gratis menstruatieproducten aan KU Leuven online
Op campus Antwerpen en Brussel lopen proefprojecten

Recensies Interfacultair theater festival online
De toneelstukken van de kringen door de ogen van *Veto*

Studenten bouwen aan herbruikbare satteliet online
Postgraduaat groep T gaat de ruimte in

lees verder op veto.be

Strijd om betaalbare koten losgebarsten

Lange rijen bij inkijkdagen, kotbazen die illegaal prijzen verhogen en meer vraag naar de huurprijs op maat: de Leuvense kotenmarkt wordt steeds gekker.

door Jasper Snoeys en Lenne Schoenmakers

Opnieuw staat de kotenmarkt onder druk. In verschillende studentensteden was er al een stormloop op koten merkbaar. In combinatie met steeds duurdere koten, vooral onder invloed van de hoge inflatie en stijgende energieprijzen, duiken er steeds meer verhalen op van mensen die moeilijk een kot vinden of voor een kot staan dat ze moeilijk of niet meer kunnen betalen.

Uit een rondvraag bij Leuvense studenten blijkt dat velen het moeilijk hebben om een betaalbaar kot te vinden

Het kotentekort dat aan het begin van dit academiejaar, ook in Leuven, speelde, is nog niet het belangrijkste probleem. De Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) klaagde recent nog over hoe de prijzen vaak torenhoog zijn door het grote aandeel aan luxekoten. Ook aan de KU Leuven speelt dat met zogenaamde 'comfortkamers'.

Kotprijs op €452

Een kot in Leuven kost dit academiejaar gemiddeld €452. Dat blijkt uit de jaarlijkse Huurbarometer van CIB, de vereniging van immobiliënkantoren. Opvallend: volgens de barometer is dat een daling van zo'n €10 ten opzichte van vorig academiejaar.

Toch is er een nuance: de databank die werd gebruikt voor de barometer is voor Leuven opnieuw fel aangevuld ten opzichte van een jaar geleden. Ook toen waarschuwde de CIB voor foute conclusies. De daling van €10 is dus niet strikt te interpreteren.

Wel liggen de Leuvense kotprijzen sterk boven het Vlaamse gemiddelde van €424. De duurste studentenstad voor een kot is Hasselt, met een gemiddelde van €475. Daarna volgt Antwerpen met €461 en op de derde plaats staat Leuven.

Moeilijke zoektocht

Toch tekende *Veto* heel wat getuigenissen op van studenten die moeilijk een betaalbaar kot vinden. Als ze er dan een vinden, zijn ze vaak te laat en is het al verhuurd aan iemand anders. Ook studenten die willen blijven op hun huidig kot, zitten niet zonder zorgen. De huurprijzen stijgen op sommige koten toch fors, van zo'n €20 tot wel €100 per maand.

Niet elke student kan dat blijven betalen. Zo vertelt een studente, die liever anoniem blijft, dat haar kot volgend jaar stijgt van €525 naar €620 per maand: 'Het gebouw waar ik nu zit is overgekocht door StudentComfort. We vernamen via mail dat alle kamers €100 duurder worden.'

'Omdat we goedkoper zijn dan de markt, hebben we beslist onze prijzen mee te laten stijgen met de markt'

Globiss, *kotenverhuurder*

Hoewel in haar contract vermeld staat dat dat niet mag, weigert de huisbaas toe te geven en dreigt hij de studenten buiten te zetten indien ze niet betalen. De problemen op de koten van StudentComfort zijn niet nieuw, zoals *Veto* in 2020 schreef. 'Nu moet ik op zoek naar een nieuw kot, wat in deze tijden heel moeilijk is door de onwijs dure huurprijzen', getuigt de studente.

Stijgende energieprijzen

Veel studenten herkennen het verhaal van stijgende huur. De kotbaas van student Lars besliste om de huurprijs omwille van de energieprijzen te verhogen. De huurprijs zelf stijgt van €320 naar €380 en ook de vaste kosten stijgen met €10.

In totaal kreeg hij zo te maken met een stijging van €70. 'Ik ben snel op zoek gegaan naar iets anders en heb, misschien omdat ik al wat ervaring heb in Leuven, direct een nieuw kot aan betere voorwaarden kunnen vastleggen', vertelt hij.

'Er zijn nog koten beschikbaar, al is het niet altijd evident om een kot te vinden'

Huisvestingsdienst KU Leuven

Ook kotenbedrijf Globiss, dat studentenhuizen en -studio's verhuurt in Gent en Leuven, voert een prijsstijging door. 'Omdat we toch een stuk goedkoper zijn geworden dan de markt, hebben we beslist om de prijzen mee te laten stijgen met de rest', klinkt het. De verhoogde energieprijzen hebben daar volgens Globiss niets mee te maken. Daarvoor bedacht de studentenhuisvestiging een aparte oplossing, door de vaste kosten te berekenen.

Kotbaas heeft weinig opties

De Huisvestingsdienst van de KU Leuven bevestigt dat de stijgende energieprijzen effectief voor hogere huurprijzen zorgen. Toch geven niet alle verhuurders een duidelijke reden voor een stijging.

'Bij opeenvolgende contracten kan de verhuurder eigenlijk maar twee zaken doen met de huurprijs', zegt Bernard Tilleman, professor in het contractenrecht aan de KU Leuven. 'De verhuurder kan enerzijds de huurprijs eenmaal per jaar indexeren met het jaarlijks toegekend indexcijfer, en anderzijds uitzonderlijk de huurprijs van de woning herzien.'

'Ik kijk elke dag op Kotwijs en ga ook langs bij verhuurkantoren, maar zonder succes'

Noor, *student*

Dat laatste kan enkel in het geval van renovatiewerken of omstandigheden waardoor de huurwaarde van het kot tien tot twintig procent stijgt. Tilleman: 'Stijgt de prijs toch, ook al geeft de huurbaas niet een van die redenen aan, dan kan de rechter ingrijpen.' De huurprijs moet dan verminderd worden tot de originele.

Comfortkamers

Aanbodproblemen zijn er nog niet meteen: 'Er zijn nog koten beschikbaar, al is het niet altijd evident om een kot te vinden. Zeker niet als je specifieke wensen of een beperkt budget hebt', aldus de Huisvestingsdienst. Op kotwijs.be, de zoeksite van de KU Leuven, vind je op dit moment nog maar zes koten onder de €400 per maand.

Evolutie kotenprijzen

De gemiddelde huurprijs voor een kot in vier Vlaamse studentensteden. Bron: CIB-huurbarometer 2021.

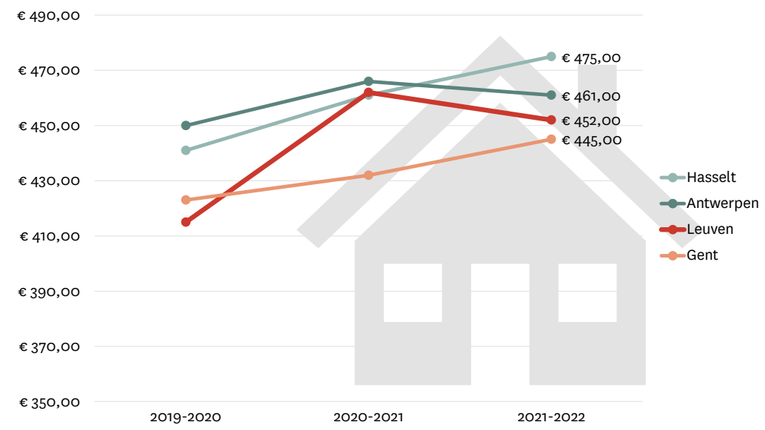

De zogenaamde 'comfortkamers' komen dan al snel in beeld. Het aandeel daarvan blijft in Leuven toenemen en ze zouden ook steeds meer in trek zijn. Toch hoeft die luxe niet voor elke student. Masterstudente Laura vertelt dat dat niet is wat zij zoekt: 'De kamer moet genoeg plaats hebben voor de essentiële zaken. De rest is overbodig, als student hoef je toch geen vaatwasmachine?'

Kotenrush ook in Leuven

Net als in andere studentensteden is er ook in Leuven een stormloop op de kotenmarkt ingezet. De zoektocht start steeds vroeger en beperkt sommige studenten enorm. Zo vertelt tweedejaars studente Noor dat ze het erg lastig heeft om een kot te vinden.

'Mijn budget ligt rond de €450. Gemeenschappelijke keuken en sanitair zou ik geen probleem vinden.' Toch stuit ze elke keer op koten die al verhuurd zijn. 'Ik kijk elke dag op Kotwijs en ga ook langs bij verhuurkantoren. Jammer genoeg zonder succes.'

'Er zijn ouders die €200 bovenop de huurprijs bieden, dat kunnen we niet toelaten'

anonieme residentiebeheerder

Ook Globiss merkt de kotenjacht: 'Sinds vorig jaar gaan studenten al een heel stuk vóór de paasvakantie op zoek naar een kot.' De verklaring lag in de coronapandemie: 'Die was toen net achter de rug en mensen stonden te springen om op kot te gaan.' Omdat Globiss dit jaar exact hetzelfde merkt, zou het volgens hen een nieuwe tendens kunnen worden.

Ouders die zeker willen zijn dat hun kind een plaats bemachtigt, bieden soms een extra som bovenop de huurprijs. 'Er zijn ouders die €200 bovenop de huurprijs bieden om toch maar een kamer te bemachtigen. Dat kunnen we helaas niet toelaten: wie eerst langskomt, krijgt de kamer', vertelt een residentiebeheerder van de KU Leuven.

Oplossing door KU Leuven?

Uiteraard speelt ook het kotentekort nog steeds mee. De Huisvestingsdienst beklemtoont dat door het steeds stijgende aantal studenten ook de vraag naar koten sterk de hoogte in schiet. 'We merken dat ook in de vraag naar de huurprijs op maat,' laat de Huisvestingsdienst weten, 'zowel bij Belgische als bij internationale studenten.' In die laatste categorie was er dit academiejaar een stijging van 38% te merken.

Dat het aandeel studenten in de stad stijgt, is duidelijk, maar maakt ook het aanbod studentenkoten dezelfde beweging? Aan het begin van dit academiejaar voorzag de KU Leuven containerkoten, om zo het aanbod te vergroten.

Komt er ook dit jaar zo'n oplossing? Globiss zegt daar niet op in te kunnen spelen en de Huisvestingsdienst wilde momenteel nog niet reageren met complete plannen. 'De KU Leuven gaat, samen met collega-universiteiten en haar associatiepartners, in overleg met de Stad Leuven en de Vlaamse overheid om oplossingsgericht te kijken', klinkt het.

Cannabis: illegaal, maar overal

Cannabisgebruik bij studenten is geweten, maar niet geaccepteerd. Vaak wordt het geassocieerd met verslaving. Twee gebruikers en een dealer vertellen over hun gestigmatiseerde positie.

door Jonas Gilliams

Cannabis is in België nog steeds een illegale drug. Gebruikers worden mede daardoor snel weggezet als verslaafde of gevaarlijke junks die hun leven niet op orde hebben. Toch zijn er heel wat studenten die af en toe wiet roken.

Volgens een bevraging van het Vlaams expertisecentrum Alcohol en andere Drugs (VAD) gebruikte in 2021 27% van de Vlaamse studenten wel eens cannabis. *Veto* sprak met drie gebruikers, die van mening zijn dat het stigma niet helemaal klopt.

Gezelligheid

De effecten van een joint zijn vergelijkbaar met die van alcohol: je voelt je licht in je hoofd en euforisch. Victor*, een sporadische cannabisgebruiker, benadrukt dat er ook enkele verschillen bestaan: 'Wiet en alcohol maken je allebei losser, maar ik heb mezelf meer onder controle als ik cannabis rook.'

De lockdownmaatregelen kunnen een invloed hebben gehad op het cannabisgebruik bij jongeren

Cannabis wordt daarom vaak als een gezelligheidsdrug gezien. Dat beaamt Evert*, die soms met vrienden smoort: 'Je kan perfect samen een joint roken en dan gaan slapen. Alcohol is een feestdrug. Mensen gaan na een voordrink niet snel hun bed inkruipen, maar eerder hun feestje voortzetten op de Oude Markt.'

Victor herkent die situatie, want door de lockdown was er lange tijd geen sprake van uitgaan: 'Ik greep met mijn vrienden sneller naar een joint dan naar bakken alcohol. Cannabis is ideaal om gezellig een kaartje te leggen of een film te kijken. Als ik drink, krijg ik veel sneller de neiging om te gaan feesten.'

De lockdownmaatregelen kunnen een invloed hebben gehad op het cannabisgebruik bij jongeren. Dat bevestigt ook Luca*, die op kleine schaal wiet verkoopt: 'Ik heb een lichte verkoopstijging gemerkt sinds de start van de pandemie.'

'Alcohol, suiker, gamen … alles waarvan je een high krijgt, kan verslavend zijn'

Evert, *gezelligheidsroker*

Hij geeft wel toe dat zijn verkoop altijd al sterk afhankelijk is geweest van periodes. 'Het is zoals de terrasjes op de Oude Markt. In de zomer komen mensen meer buiten, dan wordt er ook meer cannabis gerookt.'

Roze wolk

Het gebruik van cannabis heeft ook nadelen. Die lijken mee te vallen in vergelijking met die van andere drugs, zoals alcohol. 'Bij overmatig gebruik kan je je een beetje cloudy *(troebel in het hoofd, red.)* voelen, maar zware katers zijn uitgesloten', leggen Luca en Victor uit. Je kan dus wel eens van je roze wolk donderen, maar hoofdpijn zal je er niet aan overhouden.

Of wiet verslavender is dan andere drugs, staat bij de gebruikers ter discussie. 'Ik heb wel vrienden die verslaafd zijn, maar dat komt doordat zij in hun joints ook tabak rollen. Ik rook altijd puur. THC *(de psychoactieve stof in cannabis, red.)* is volgens mij niet zo verslavend als nicotine', verklaart Victor.

Volgens Evert hangt veel af van de gebruiker zelf. 'Alcohol, suiker, gamen … alles waarvan je een high krijgt, is verslavend. Je kan jezelf ook doodsporten.' De substantie zelf is dus volgens de gebruikers niet het probleem, wel de manier hoe men ermee omgaat.

Drankcultuur vs. smoorverbod

Wat dan met het stigma? 'Ik vertel niet snel dat ik af en toe een joint rook', geeft Victor toe. Dat cannabis een slechte naam heeft, ligt niet alleen aan het feit dat het om een illegale drug gaat. 'Mensen denken automatisch dat iedere cannabisgebruiker verslaafd is', zegt Luca. 'Er zijn weinig mensen die weten wat wiet is en welke effecten het heeft op lichaam en geest.'

Dat negatieve beeld staat haaks op de drankcultuur die België kenmerkt. 'Ik zou sneller verslaafd worden aan alcohol', beweert Victor. 'Die drug is gewoon veel meer sociaal geaccepteerd.' Dat het bij alcohol om een harddrug gaat en bij wiet om een softdrug, doet bij de gebruikers de wenkbrauwen fronsen.

Legalisering

Een legalisering van cannabis zou veel voordelen kunnen hebben. 'Niet alle wiet die je kan vinden, is te vertrouwen', waarschuwt Victor. Hij meent dat een wettelijk kader de overheid de mogelijkheid zou bieden om kwaliteitscontroles uit te voeren. Bovendien zou de staatskas er een aanzienlijke inkomstenbron bij krijgen.

Een ander argument is dat cannabis ook gebruikt wordt als geneesmiddel, bijvoorbeeld bij slaapproblemen. 'Alcohol heeft volgens mij geen medicinale voordelen, behalve als ontsmettingsmiddel', aldus Evert.

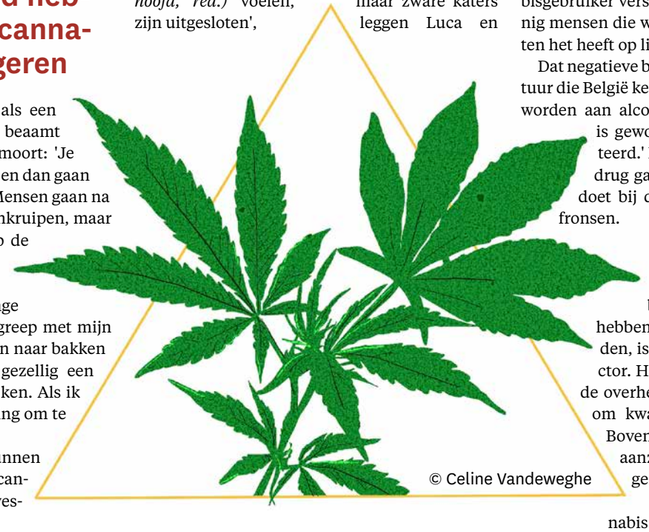

© Celine Vandeweghe

'Cannabis is nooit een goed idee als je een mentale dip hebt'

Cannabis sativa, beter bekend als de hennepplant, is de populairste illegale drug. Het softdruglabel zorgt voor een ongevaarlijk imago, maar ook cannabisgebruik is niet zonder gevolgen.

door Manon Cools

In haar carrière als kind- en jeugdpsychiater heeft Inez Vandenbussche veel gevallen gezien waarbij experimenteergedrag met cannabis niet goed is afgelopen. Ze richtte in 2001 de K-dienst Pathways op, een jeugdpsychiatrische afdeling in Tienen voor jongeren tussen de twaalf en veertien jaar.

Vooral jongeren vanaf veertien jaar worden opgenomen op de afdeling Pathways. 'Ze kunnen alleen nog denken aan wiet roken en hoe ze eraan kunnen geraken,' vertelt Vandenbussche. 'Die obsessie en het gebruik van steeds grotere hoeveelheden is een teken dat ze het gebruik niet meer onder controle hebben. Dat kan wijzen op een verslavingsproblematiek.'

Problemen, proberen en meer problemen

Zwaar cannabisgebruik en de continue zoektocht naar de drug verstoren het dagelijkse leven: slecht scoren op school, prikkelbaar zijn bij je vrienden, je hobby's opgeven enzovoort. Bovendien heeft de drug een invloed op de hersenen die bij frequent en langdurig gebruik onomkeerbaar kan zijn, net als bij alcohol.

Bij cannabis krijg je niet de klassieke ontwenningsverschijnselen

Volgens Vandenbussche zouden jongeren tussen twaalf en achttien jaar beter geen cannabis en alcohol op regelmatige basis gebruiken: 'Het heeft een invloed op je concentratie, geheugen en inschattingsvermogen. Net die dingen heb je nodig om goed te functioneren op school.'

Die minder goede schoolresultaten zijn voor jongeren vaak het minste van hun zorgen: het zijn meestal degenen die al onderliggende problemen hebben of in een moeilijk thuissituatie zitten, waarbij cannabisgebruik kan escaleren.

Globaal gezien kan één jongere op de zes, na regelmatig roken, het niet meer onder controle houden. Vandenbussche: 'Een brede waaier aan risicofactoren op biologisch, psychologisch, jeugdpsychiatrisch en sociaal vlak maakt jongeren kwetsbaar. Daar valt die ene jongere onder. Zonder achterliggende problemen is de kans op verslaving geringer.'

Hersenontwikkeling

Bij cannabis krijg je niet de klassieke ontwenningsverschijnselen zoals bij andere drugs. 'De drug bindt zich aan de vetcellen in het lichaam, waardoor het actieve bestanddeel van de drug langzaam uit het lichaam verwijderd wordt', zegt Vandenbussche.

Hoe jonger je begint, hoe vatbaarder je bent voor een verslaving

Anders dan bij een drug zoals cocaïne, waarbij je snel na het gebruik ervan een urinetest moet afleveren om stoffen erin te ontdekken, kan dat bij

'Een wettelijk kader zou de overheid de mogelijkheid bieden om kwaliteitscontroles uit te voeren'

Victor, *sporadische cannabisgebruiker*

Ook Luca, die eigenlijk munt slaat uit de huidige situatie, is voor een legalisering te vinden. Op 17-jarige leeftijd startte hij zelf plantjes te kweken.

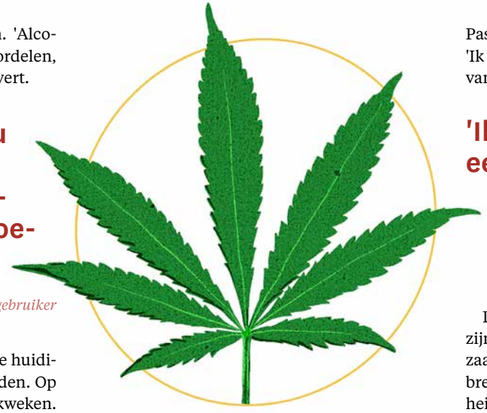

Pas later begon hij zijn overschotten te verkopen. 'Ik ben in de eerste plaats een tuinier. Ik geniet ervan om voor mijn plantjes te zorgen.'

'Ik ben in de eerste plaats een tuinier. Ik geniet ervan om voor mijn plantjes te zorgen'

Luca, *cannabisdealer op kleine schaal*

De opbrengsten, die volgens hem voldoende zijn om van te kunnen leven, zijn voor Luca bijzaak. 'De overheid zou een deel van de meeropbrengsten terug kunnen investeren in de gezondheidszorg.' →

cannabis veertien dagen of langer duren. 'Je hebt dus nooit acute ontwenningsverschijnselen.'

Dat is ook het grote verschil met alcohol: je krijgt geen waarschuwing. 'Als je overmatig drinkt, krijg je de volgende dag al een duidelijk signaal dat het niet goed voor je is. Je krijgt een kater.' Die waarschuwing krijg je niet bij cannabis.

'In de jaren '60 bevatten alle planten meer CBD'

Inez Vandenbussche, *kind- en jeugdpsychiater*

Vandenbussche meent dat cannabis schadelijker is voor jongeren dan alcohol. Het actieve bestanddeel werkt immers op hersencapaciteiten die je onder andere op school nodig hebt. 'Bij volwassenen is dat helemaal anders', zegt ze. 'Dat komt omdat hersenen zich ontwikkelen tot op 25-jarige leeftijd.'

Hoe jonger je begint, hoe vatbaarder je bovendien bent voor een verslaving. Er zal minder gevaar achter schuilen als je op achttien jaar begint met wiet te roken. Maar Vandenbussche benadrukt dat cannabisgebruik nooit een goed idee is als je een mentale dip hebt.

Het roeseffect

Het lichte en euforische gevoel in je hoofd; dat is waar het cannabisgebruikers meestal om te doen is. Tetrahydrocannabinol (THC) zorgt ervoor dat er dopamine vrijkomt in bepaalde delen van de hersenen. Dat zorgt voor een soort van roeseffect.

Die cannabinoïde komt in hoge concentraties voor bij recreatieve cannabis. Daartegenover bevat medicinale cannabis voornamelijk cannabidiol (CBD), wat een pijnstillende en rustgevende werking heeft.

Vandenbussche legt uit hoe cannabisplanten doorheen de jaren andere eigenschappen kregen: 'In de jaren '60 bevatten alle planten meer CBD. Om het psychoactieve bestanddeel THC te verhogen, werden er nieuwe kweektechnieken toegepast.'

Medicinale cannabis heeft het tegenovergestelde effect van de recreatieve, waardoor je loom en rustig wordt. Volgens de jeugdpsychiater is dat wat jongeren net niet zoeken: 'De meesten zijn geïnteresseerd in dat roeseffect. Je kan het vergelijken met de weinige jongeren die pintjes zonder alcohol drinken.'

Voor meer informatie over cannabis kan je terecht op de website van de VAD en op de website van het Trimbos-instituut. Je kan op daar ook een zelftest doen om te weten te komen hoe riskant je gebruik wordt ingeschat door experten. Op de website van de druglijn kan je terecht met je vragen.

Mentaliteitswijziging

Evert is van mening dat er bij een eventuele legalisering of decriminalisering wel aandacht besteed zou moeten worden aan de negatieve effecten van de drug. 'Er bestaan tal van sensibiliseringscampagnes om drankmisbruik tegen te gaan, vooral bij jongeren', beargumenteert hij. 'Dat kan met cannabis net zo goed.'

Verder zou het opheffen van het verbod het gebruik van de drug meer bespreekbaar kunnen maken. 'De overheid zou daarmee een belangrijk signaal geven', vindt Evert. Toch lijkt die oplossing niet voldoende.

'Wiet wordt nog altijd beschouwd als "drug", alsof het om iets heel gevaarlijks en verslavends gaat', vertelt Luca. Een mentaliteitswijziging is volgens hem dan ook broodnodig.

**Victor, Evert en Luca zijn gefingeerde namen*

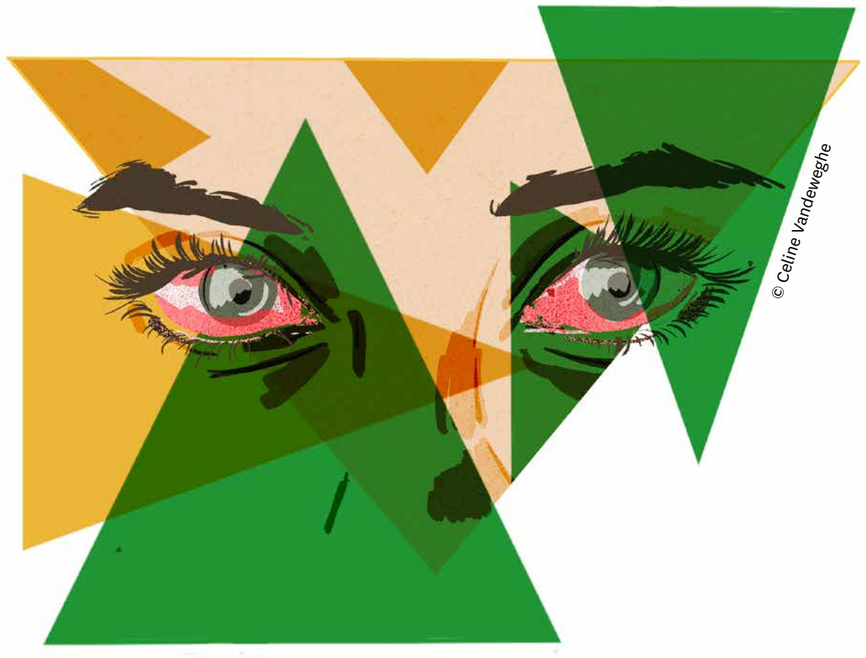

© Celine Vandeweghe

Een jointje roken met je vader

Hoewel marihuana al iets meer aanvaard wordt als recreatieve softdrug, blijft het voorlopig hangen in een sfeer van criminaliteit en illegaliteit. Het heersende discours hinkt achter op de realiteit, vindt Jan Costers.

Als het in het publieke debat over drugs gaat, zijn er altijd mensen die hun onwrikbare standpunt tegen de legalisering van (soft)drugs willen verdedigen, zoals een zekere burgemeester van Antwerpen. Telkens weer wordt er gewezen op alle gevaren die drugs met zich meebrengen. Maar de argumenten die aangehaald worden zijn vaak makkelijk te weerleggen.

Sommige gevaren van het drugsmilieu – schimmige dealers, eventuele bendevormingen en -oorlogen, drugs waarvan de exacte inhoud onbekend is – zijn echter niet inherent aan de specifieke drugs, maar net aan de illegaliteit ervan. De Amerikaanse drooglegging van de jaren 1920 bewijst dat niet de substantie, maar vooral de criminalisering ervan voor het gevaar zorgt.

Een legalisering zorgt ervoor dat kopen op een veilige manier en bij geverifieerde verkooppunten een gecontroleerde dosis van een bepaald middel kunnen aanschaffen. Veiligheid en zekerheid bij zowel de aankoop als de productie: twee vliegen in een klap.

Als je bier met verstand kan drinken, waarom dan geen jointje roken?

Maar in het debat verwijzen tegenstanders vaak naar alle mogelijke schadelijke gevolgen die het druggebruik zelf met zich mee kan brengen. De abstracte of hypothetische stellingen verbleken in de praktijk echter al snel tot schijnargumenten.

Als we ons tot marihuana beperken, wordt er al snel gewezen naar de mogelijkheid van een negatieve reactie op de drug, in de vorm van angst- of paniekaanvallen, een psychose of paranoia. Die mogelijke schadelijke gevolgen zijn reëel, maar zijn vooral een argument vóór legalisering. Een centrum waar mensen op een gecontroleerde en veilige manier kunnen kennismaken met marihuana en de effecten die ze ervan ondervinden is alvast te verkiezen boven de groepsdruk van een paar tienervrienden die in het geniep hun eerste joint opsteken.

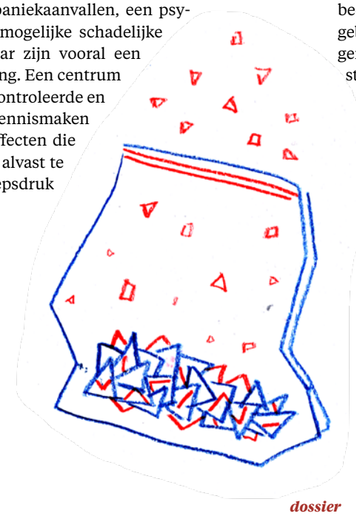

Bovendien zou je die redenering ook kunnen toepassen op alcoholgebruik. Wie die vergelijking niet wil zien, maakt zich schuldig aan hypocrisie. Hoewel alcohol als harddrug geclassificeerd kan worden, en veel schadelijker is dan een softdrug als marihuana, hebben we geen enkel probleem met de legaliteit ervan. Meer nog: we bombarderen het tot een van onze symbolen van nationale trots. Als je bier met verstand kan drinken, waarom dan geen jointje roken? Het argument van de gevaren van een verslaving bij drugs is immers ook universeel. Mensen raken verslaafd aan sigaretten, alcohol, suiker, sporten of hun sociale media. Om die allemaal te verbieden staat er niemand te springen.

Als student ben ik na een nachtje stappen regelmatig wakker geworden met een kater en zwarte gaten over de die nacht. Sinds de coronaperiode heb ik de Stella wat meer ingeruild voor de pretsigaret, met alleen maar positieve gevolgen. Het delen van een jointje met wat maten verscherpt het groepsgevoel op een rustige avond. Bij een avondje chillen met een joint komen er geen *adjes* aan te pas.

In mijn omgeving merk ik ook dat het beeld van de junkie – op vlak van marihuana – al jaren niet meer opgaat. De mensen waarmee ik al een joint gedeeld heb, variëren even hard als het gemiddelde caféterras: van studenten tot leerkrachten, ambtenaren tot bedrijfsleiders. Wanneer ik af en toe het thuisfront bezoek, is de gebruikelijke pint die vader en zoon delen ondertussen ook al ingeruild voor diens kalmere variant. 'Gaan we vanavond naar de sterren kijken?', luidt de vraag dan. Een uurtje later bezichtigen twee generaties samen de nachtelijke hemel. Af en toe blazen we een gedeeld rooksignaal. Het is een scène van vrede en begrip, niet van criminaliteit.

© Anastasia Arnhold

UHasselt op zoek naar 20 miljoen euro

De UHasselt biedt vanaf september 2022 minstens drie nieuwe opleidingen aan. Die kwamen er niet zonder slag of stoot. Rector Bernard Vanheusden blikt vooruit.

door Elien Stouten en Tijs Keukeleire

De UHasselt verwelkomt volgend academiejaar studenten in de bachelor Sociale Wetenschappen, de master Materiomics, de studie van materialen, en de master Verpleegkunde en Vroedkunde. De universiteit wacht ook nog op de definitieve goedkeuring van de master Healthcare engineering en de master Industriële wetenschappen, afstudeerrichting informatica.

In 2018 stelde de universiteit een 'groeiplan' voor van twaalf nieuwe opleidingen. Een jaar later kreeg de universiteit er daar slechts vier van. 'Maar als we er vier hadden moeten kiezen, zouden we eerder voor minstens één grotere opleiding zijn gegaan met betere financiering', zei toenmalig rector Luc De Schepper aan *Veto*.

Vandaag kijkt De Scheppers opvolger het gegeven paard niet in de bek. Al blijkt het geld dat de universiteit voor de richtingen kreeg wel erg weinig.

Met welk gevoel start de UHasselt deze nieuwe opleidingen?

Bernard Vanheusden: 'Heel tevreden. Er is de voorbije twee jaar heel hard aan gewerkt door veel collega's. Wij zijn klaar voor de start in september.'

Hoe overtuigt u studenten om naar de UHasselt te komen in plaats van, bijvoorbeeld, de KU Leuven?

'Ik denk dat we moeten uitgaan van onze eigen sterkte. Die ligt in ons onderwijsmodel: studenten hebben heel activerend les aan de UHasselt, in kleine groepen. Ze moeten veel voorbereiden en daarna participeren. We blijven bovendien innoveren in die onderwijsaanpak.'

'Maar ook onderzoeksmatig is de UHasselt gigantisch geëvolueerd. We zijn ondertussen echt een onderzoeksuniversiteit, die in alle internationale rankings in de top 500 staat.'

'Dat is uiteraard lang niet waar de KU Leuven, de UGent, de UAntwerpen of de VUB in de rankings staan. Dat komt onder meer omdat we geen volledig aanbod hebben. Binnen Vlaanderen zijn wij de vijfde universiteit. Kijk je binnen België, zie je dat we op het niveau van de ULiège staan.'

In het groeiplan wil de UHasselt ook de masters Sociologie en Communicatiewetenschappen inrichten. Zullen die er ook komen?

'Het blijft een ambitie om een masteropleiding aan te bieden in de Sociale Wetenschappen. Wat die precies wordt, is onderwerp van gesprek. Maar we willen die absoluut.'

Koestert u de hoop om ooit burgerlijk ingenieurs op te leiden?

'Ik blijf constant die oproep krijgen vanuit het werkveld. Maar we hebben recent geen grootschalige actie meer ondernomen voor nieuwe opleidingen, zoals mijn voorganger drie jaar geleden *(met de creatie van het groeiplan, red.)*. We moeten dat denk ik even laten rusten. We hebben vier nieuwe opleidingen gekregen en je merkt dat daar veel tijd en energie in kruipt.'

Bernard Vanheusden

- ° 1977, Bilzen
- Professor in de rechten
- Rector van de UHasselt sinds 2020
- Zijn voorganger, Luc De Schepper, zat 16 jaar op de stoel
- In 2023 blaast de UHasselt vijftig kaarsjes uit

© Liese Aerts

'Zelfs bij een opleiding met betere financiering ben je nog makkelijk twaalf jaar aan het wachten voor je rendabel bent'

'Er kruipt vooral ook veel geld in. Zelfs bij een opleiding met betere financiering ben je nog makkelijk twaalf jaar aan het wachten voor je rendabel bent. Die eerste jaren moet je prefinancieren.'

De UHasselt heeft daar vijf miljoen euro voor gekregen van de overheid. Volstond dat?

'Absoluut niet. Ook als we de kosten zo laag mogelijk inschatten, blijft de totale opstartkost zo'n veertig miljoen euro.'

'We hebben nu vijf miljoen euro gekregen van Limburg Sterk Merk en tien miljoen euro uit onze eigen reserves aangesproken. Voor de komende zes jaar zitten we veilig, maar daarna moeten we op zoek gaan naar bijkomende financiering.'

Waar dan?

'Goede vraag. *(twijfelt)* Opnieuw aankloppen bij de Vlaamse regering, bij Limburg Sterk Merk of private spelers.'

Als de UHasselt het geld niet vindt na zes jaar, zal ze dan opleidingen opnieuw moeten opdoeken?

'Neen. Het is niet dat wij als universiteit geen twintig miljoen meer hebben op onze bankrekening. Maar al onze middelen zijn voorbestemd, bijvoorbeeld voor gebouwen. Als we dat geld moeten herbestemmen, komen er belangrijke andere projecten in gevaar.'

'Misschien moeten we de volgende keer niet terug het volledige pakket nieuwe opleidingen vragen'

'Dat doet je ook beseffen dat je heel rationeel moet omspringen met de opleidingen die je start. Stel dat we alle twaalf opleidingen uit het groeiplan hadden gekregen zonder Vlaamse financiering, dan hadden we die niet kunnen inrichten.'

'Daar moeten we dus realistisch in zijn. We zijn de gesprekken opnieuw aan het opstarten. Misschien moeten we de volgende keer niet terug het volledige pakket nieuwe opleidingen vragen, maar kijken waar op dat moment de hoogste noden zijn? Zo kan je gradueel verder groeien.'

De KU Leuven en andere universiteiten hebben jullie uitbreidingsplannen regelmatig gedwarsboomd. Hoe kijkt u daarnaar?

'Ik weet oprecht niet of dat waar is, dus ik ga ervan uit van niet. Dat neemt niet weg dat de andere rectoren kritisch kijken naar nieuwe opleidingen.'

U heeft niet het gevoel dat de opleidingen van de UHasselt systematisch kritischer worden bekeken?

'Neen. Maar het grote verschil – en dat is voor de buitenwereld niet altijd gemakkelijk – is dat wij bij de UHasselt ervan overtuigd zijn dat we nog moeten groeien in ons aanbod aan opleidingen. Wanneer de meeste andere universiteiten iets nieuws willen aanbieden, schaffen zij een andere opleiding af. Dat wordt meer aanvaard.'

'Er zijn een heel aantal opleidingen waar de Limburgse economie om smeekt'

'In Limburg is er nog steeds een structureel probleem van onderparticipatie in het hoger onderwijs. Dat is zo voor alle opleidingen die wij niet aanbieden. Maar wat we zien: zodra we een opleiding wél aanbieden, heeft Limburg voor die richting meteen een gemiddelde participatie.'

'Daarom moet je nog niet alle opleidingen opstarten. Wij focussen ons op de opleidingen waar de regio echt nood aan heeft: er zijn een aantal opleidingen waar de Limburgse economie om smeekt. Mensen vergeten ook soms wat wij allemaal niet vragen: Psychologie, Pedagogie, Talen Letterkunde, Geschiedenis … Ik kan zo nog even doorgaan.'

Gaat het bij de regeringsvorming in 2024 lukken om nieuwe opleidingen binnen te halen?

'Ik denk niet dat het een kwestie is van of het ons gaat lukken. Het gaat om: "Hoe noodzakelijk vinden we die nieuwe richtingen als regio?"'

'Wat noodzakelijk is, moet gebeuren. Het is geen kwestie van lobbyen. Als de verschillende regiopartners samen bekijken wat ze nodig hebben en daarachter staan – Limburg heeft verschillende ministers in de Vlaamse regering – moeten we daar samen voor ijveren.'

ONDERWIJS KORT

door Elien Stouten

Cyberaanval op Vives

Hogeschool Vives heeft er een turbulente paasvakantie op zitten. Op 8 april werd de instelling getroffen door een cyberaanval. Woensdag 20 april zijn de lessen weer hervat met negentig procent van de technologische capaciteit. Dat is een dag later dan voorzien.

Intussen heeft Vives niet stilgezeten: de wachtwoorden van alle personeelsleden en studenten moesten bijvoorbeeld veranderd worden. Daarvoor mocht de hogeschool tijdelijk gebruik maken van het datasysteem en de expertise van de KU Leuven, haar partner in de Associatie KU Leuven.

De hackers zijn er niet in geslaagd zijn om de autorisatierechten van het datasysteem te bemachtigen om zo het gehele systeem te controleren. Doordat de cyberaanval in feite was mislukt, is het voor de algemeen directeur van Vives, Joris Hindryckx, onduidelijk wat de bedoeling was.

Hij vermoedt dat geld een drijfveer was. Zo was de Universiteit Maastricht (UM) op 23 december 2019 het slachtoffer van een geslaagde cyberaanval, wat haar 197.000 euro aan losgeld heeft gekost om haar datasysteem weer in handen te krijgen.

Het gerechtelijk onderzoek over het voorval bij Vives loopt momenteel. 'We hopen dat de identiteit van de dader ooit uitkomt, maar we maken ons geen illusies', zegt Hindryckx.

Bibliotheek beweegt tot solidariteit tussen universiteiten

Op 18 april 2021 leidden bosbranden tot de teloorgang van de Jagger Library aan de Universiteit van Kaapstad. Verschillende Belgische bibliotheken en universiteiten, waaronder de KU Leuven, en Belgische initiatieven, in Kaapstad zelf hebben intussen een bedrag van 25.000 euro ingezameld voor de heropbouw van de bibliotheekcollectie.

Dat deden ze onder de noemer *Move for Cape Town*. De Vlaamse regering deed ook nog een duit in het zakje en verdubbelde het bedrag tot een totaal van 50.000 euro.

Luc Sels, rector van de KU Leuven, was via videoverbinding aanwezig in Kaapstad via een videoboodschap tijdens de overhandiging van de geldsom. Sels legde de link met de eigen universiteitsbibliotheek op het Ladeuzeplein, die tweemaal is afgebrand. 'Met de verzamelde fondsen willen we vooral bijdragen aan de broodnodige digitaliserings- en conserveringsacties voor de getroffen collecties', besluit Sels.

Vlaanderen plots strenger voor Engelstalige richtingen

Een nieuwe interpretatie van de taalregels doet Engelstalige opleidingen de das om. Instellingen en studentenvertegenwoordigers protesteren: 'protectionisme' en 'juridisch problematisch', klinkt het.

door Wolf France

Op 11 maart heeft de Vlaamse regering een aantal nieuwe anderstalige opleidingen geweigerd. Daarmee volgde ze het oordeel van de Commissie Hoger Onderwijs (CHO).

In totaal heeft de commissie voor vijf opleidingen een negatief advies gegeven. Het gaat om opleidingen aan drie universiteiten en een hogeschool. Aan de KU Leuven werd de 'Bachelor of Applied Linguistics: European Languages and Cultures' van de faculteit Letteren geweigerd.

Sommige voorgestelde richtingen blijken geweigerd omdat er geen volwaardig Nederlands alternatief bestaat. Dat is een voorwaarde om een anderstalige opleiding te mogen aanbieden.

Veranderende voorwaarden

De nieuwe commissie zou die 'equivalentieregel' anders hebben geïnterpreteerd dan vroeger. Volgens doctoraatsstudent onderwijsrecht Dylan Couck houden de leden, in tegenstelling tot vroeger, niet alleen rekening met de leerdoelstellingen. 'Nu kijken ze ook naar de individuele vakken binnen die opleidingen', merkt hij op.

Michaël Devoldere, woordvoerder van het kabinet van de Vlaams onderwijsminister Ben Weyts, geeft mee dat de Vlaamse regering doorgaans het oordeel van de commissie volgt in de beoordeling van aangevraagde opleidingen. De regering stuurt de interpretatie niet; de commissie wijzigt die onafhankelijk van de regering. De regering benoemt wel de commissieleden.

De huidige leden kijken niet enkel naar de leerdoelstellingen van een opleiding

Volgens Julien De Wit, bestuurder bij de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS), hebben de leden vaak geen volledige *match* met de academische wereld. 'Het nadeel is dat ze potentieel minder voeling hebben met de onderwijswereld', zegt De Wit. Het voordeel is volgens hem wel dat ze met voldoende afstand naar de kwesties kunnen kijken.

Zo zetelen er in de kern van de CHO sinds kort twee consultants, waaronder Noël Slangen, een communicatiestrateeg die bijklust als gastdocent. Voorzitter Margot Cloet is pedagoge van opleiding, maar heeft geen ervaring in het hoger onderwijs. In het dagelijks leven is zij gedelegeerd bestuurder van Zorgnet-Icuro. Cloet wenste niet te reageren voor dit stuk.

Juridisch problematisch

Couck vindt dat de nieuwe invulling van 'equivalent' drie juridische problemen met zich meebrengt. Ten eerste gaat de invulling volgens hem in tegen de vrijheid van onderwijs. 'Onderwijsinstellingen mogen zelf invulling geven aan hun programma, waaronder de verdeling van studiepunten over vakken', voegt hij toe.

'Het decreet zegt niet dat men zo ver moet gaan in de overeenstemming'

Dylan Couck, *doctoraatsstudent onderwijsrecht*

Daarnaast is de aanpak niet controleerbaar, aangezien de decreetgever zich niet systematisch bezighoudt met de inrichting van vakken. 'Zelfs indien een identiek alternatief vereist wordt, kunnen instellingen na goedkeuring de samenstelling van het programma wijzigen. Daar komt de overheid niet in tussen', zegt Couck.

Ten tweede veronderstelt equivalentie niet dat de anderstalige opleiding een exacte kopie moet zijn. 'Het decreet zegt niet dat men zo ver moet gaan in de overeenstemming. Bovendien veronderstelt "equivalentie" taalkundig een gelijkwaardig alternatief, geen identiek', meent hij.

Ten slotte moet het equivalente alternatief niet bestaan aan dezelfde universiteit als degene die de anderstalige variant aanbiedt. Wanneer je dan identieke varianten vereist, veronderstelt de CHO dus dat programma's aan de verschillende instellingen identiek moeten zijn.

Onbegrip heerst

De initiatiefnemers van alle afgewezen opleidingen hebben beroep ingediend tegen de beslissing van de CHO. Volgens Alex Housen, decaan aan de getroffen faculteit Letteren van de VUB, zijn de beroepen van de universiteiten op bijzonder korte termijn afgewezen.

'Het is een achterhaalde reactie van de Vlaamse regering om op zo'n protectionistische manier het onderwijs te willen organiseren'

Alex Housen, *decaan faculteit Letteren VUB*

Bij de bezielers van de geweigerde opleidingen stoot die beslissing op heel wat onbegrip. Housen was de enige decaan die wenste te reageren. De VUB-opleiding 'Master of Arts in History: Global Challenges in Historical Perspective' werd volgens hem geweigerd omdat de meerwaarde om de richting in het Engels aan te bieden niet duidelijk genoeg was.

'De master gaat over globale uitdagingen, is in Brussel gelokaliseerd en wil buitenlandse studenten aantrekken. Dan gebeurt dat toch het best in een of meerdere internationale talen, zoals het Engels', verdedigt hij zich.

Profileringsdrang domineert

Ook De Wit vindt de nieuwe invulling een brug te ver. Volgens hem hebben studenten helemaal niet de verwachting dat ze een kopie zullen krijgen wanneer ze voor een anderstalige opleiding kiezen.

Er werd direct beroep aangetekend, al heeft de Vlaamse regering alle beroepen onomwonden afgewezen

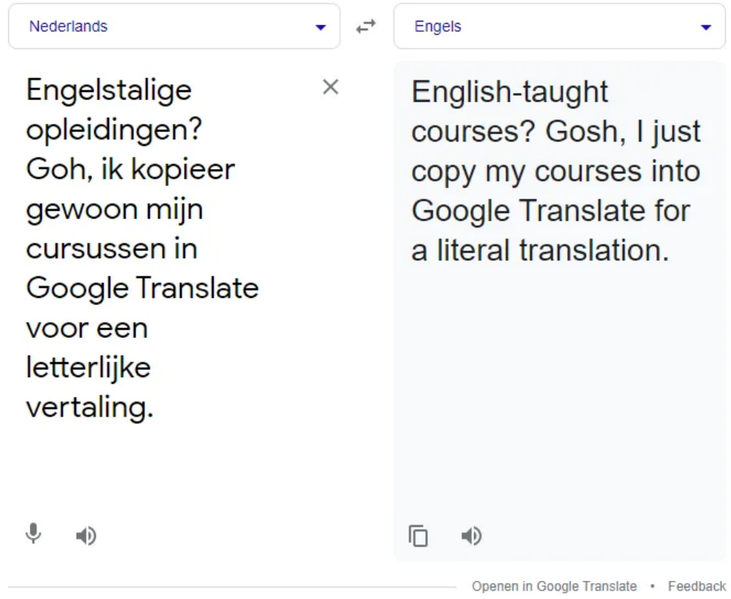

Housen meent dat de richtingen uit principe werden afgekeurd. Hij begrijpt de drang om de academische positie van het Nederlands te beschermen, maar gelooft niet dat richtingen zoals de zijne die positie in het gedrang brengen. 'Het is een achterhaalde reactie van de Vlaamse regering om op zo'n protectionistische manier het onderwijs te willen organiseren.'

'Om andere stemmen aan het bod te laten, is het net goed dat er studenten van over heel de wereld deelnemen'

Alex Housen, *decaan faculteit Letteren VUB*

Volgens Housen klopt de veronderstelling niet dat Engelstalige opleidingen automatisch een communicerend vat zijn van hun Nederlandstalige tegenhanger. 'Het effect is niet zo extreem dat Nederlandstalige opleidingen leeglopen.' Nu de EU oproept om universitaire allianties te sluiten, moeten universiteiten volgens Housen proberen om studenten uit de rest van de EU aan te trekken. 'En dat doe je best in wereldtalen zoals het Engels.'

Verarming dreigt

De impact op de geweigerde opleidingen is uiteraard groot. 'Wij hadden deze beslissing absoluut niet verwacht', geeft Housen toe. 'Ik vond dat ons oorspronkelijk voorstel voldeed aan de criteria van het decreet.'

Hij geeft aan dat er dan ook direct beroep werd aangetekend, al heeft de Vlaamse regering alle beroepen onomwonden afgewezen. 'We vinden het betreurenswaardig dat ons beroep zonder afdoende motivering is afgewezen, want het was juridisch goed onderbouwd.' Momenteel wordt hun voorstel aangepast en hopen ze de anderstalige opleidingsvariant zo wel nog goedgekeurd te krijgen.

Daarnaast denkt Housen dat de beslissing vooral voor studenten een bijzonder slechte zaak is. 'Het is een verarming voor studenten en het opleidingsaanbod in Vlaanderen.'

Hij wijst op het feit dat zijn richting een globaal perspectief moet bieden. 'Om andere stemmen aan het bod te laten, is het net goed dat er studenten van over heel de wereld deelnemen.' Ook De Wit wijst op het belang van internationalisering. 'We vinden het met VVS belangrijk dat het internationale karakter van Vlaanderen als bakermat van kennis en onderwijs gevrijwaard blijft.'

Eerste bachelor Artificiële Intelligentie in Vlaanderen

Vanaf volgend academiejaar biedt de Vrije Universiteit Brussel (VUB) de bacheloropleiding Artificiële Intelligentie aan. Dat is een primeur in Vlaanderen. 'Vlaanderen wil een voorsprong nemen door in te zetten op de opleidingen van de nabije toekomst', vertelt Ben Weyts, Vlaams minister van Onderwijs.

Artificiële of kunstmatige intelligentie is een verzamelterm voor alle technische systemen die het menselijk denkvermogen kunnen nabootsen en put uit verschillende disciplines: van computerwetenschappen tot psychologie en taalkunde. Naast een technische basiscomponent, zal de opleiding ook inzetten op reflectie over de maatschappelijke impact van de implementatie van zulke technologieën.

Credits krijgen om een MOOC op te nemen

Massive Open Online Courses (MOOCs) zijn binnenkort ook op te nemen als vak binnen je studieprogramma. Waar een student voorheen zo'n MOOC of online cursus vrijwillig kon volgen buiten het programma of als deel van een reeds bestaand vak, zal het vanaf volgend academiejaar mogelijk zijn om een MOOC als volwaardig, online vak op te nemen.

Inschrijving in een MOOC zal studenten met andere woorden studiepunten of credits kunnen opleveren, vandaar de naam van het pilootproject: 'MOOCs for credit'. Met een inschrijving alleen redt de student in kwestie het echter niet. Om de studiepunten te verwerven, zal de student moeten slagen op de evaluatie van het online vak, zoals een examen, opgesteld en verbeterd volgens de standaarden van de KU Leuven.

Althans, dat geldt voor de groep Wetenschap en Technologie, meer bepaald de faculteiten Ingenieurswetenschappen, Bio-ingenieurswetenschappen en Wetenschappen. De studenten aan die faculteiten kunnen volgend academiejaar al studiepunten verwerven voor de MOOC 'Mathematical techniques'.

De studenten humane en biomedische wetenschappen zullen nog even geduldig moeten zijn, aangezien de MOOCs for credit volgend academiejaar niet aan hun faculteiten geïmplementeerd worden.

Het project is een internationaal unicum. Andere universiteiten bieden ook al MOOCs gekoppeld aan studiepunten aan, maar de MOOCs hangen nog vast aan een gedeelte on campus. De KU Leuven is de eerste die een vak waarmee studiepunten te halen zijn volledig online zal geven.

De paus die pinten dronk in Leuven

© Laure Guldentops

Adrianus VI was de enige Nederlander die het tot Paus schopte. In zijn vorming speelde Leuven een cruciale rol. *Veto* trof een boeiend levensverhaal aan.

door Jasper Snoeys

Onverwachts mocht de Utrechtse Adriaan Florenszoon zich in 1522 paus Adrianus VI noemen. Een onbekende weliswaar, die al in 1523 overleed. Toch is 2022 een herdenkingsjaar voor de man die zich in Leuven intellectueel ontwikkelde.

In de kelders van de Maurits Sabbebibliotheek zijn enkele parels van historische bronnen te vinden die het leven van de onbekende paus tot in de kleinste details navertellen.

Van Utrecht naar Leuven

Hoe kwam een Utrechtenaar in Leuven terecht? 'Er was niets anders in de buurt dan Leuven', vertelt Michiel Verweij, adjunct-conservator aan de Koninklijke Bibliotheek in Brussel. Enkel Parijs overklaste de Leuvense universiteit als autoriteit op vlak van theologie.

'De meeste pausen kwamen uit adellijke families, maar Adriaan was de zoon van een ambachtsman'

Michiel Verweij, *adjunct-conservator Koninklijke Bibliotheek Brussel*

Hoewel het niet voor de hand lag, studeerde Adrianus de dure studie theologie. Verweij: 'Hij was de zoon van een schrijnwerker en ging dankzij financiële steun van anderen naar school.'

'Dat is ook al een enorm verschil met de andere pausen', vult Verweij aan. 'Die kwamen allemaal uit adellijke families: de Medici's, de Borgia's … Adriaan was simpelweg de zoon van een ambachtsman.'

Gerenoveerd Pauscollege

Met het Pauscollege blijft de herinnering aan Adrianus VI in het straatbeeld levend. 'Hij wilde een college stichten naar het voorbeeld van het Standonckcollege', vertelt Verweij. De armere Leuvense studenten aan de Artes-faculteit konden daar terecht.

'Dat Adrianus de pauselijke onfeilbaarheid ontkende, vonden ze in de negentiende eeuw echt gênant'

Wim François, *theoloog en kerkhistoricus*

Adrianus wilde hetzelfde, maar dan voor arme theologiestudenten. 'Hij had al eigendommen in Leuven,' vervolgt Verweij, 'maar nu verkocht hij die in Utrecht om met dat geld het Pauscollege in te richten.' In 1523 was die stichting voltooid.

Wie vandaag in en rond het college rondloopt, wordt bedrogen. De meeste gebouwen dateren namelijk uit de achttiende eeuw. 'In 1775 is een deel van het gebouw ingestort, daar is zelfs een student bij omgekomen', vertelt Verweij.

De spierwitte buitengevels vandaag zijn het resultaat van de tweede renovatie. Boven de deur is het stichtingsjaar verdwenen, maar het gebeton-

© KU Leuven. Digitaal labo

neerde gezicht van Adrianus in de inkomhal is nog te bewonderen.

Vooruitstrevende theoloog

Intussen op de tafel in de Maurits Sabbebibliotheek: een 'Convoluut'. Oftewel: werken van verschillende auteurs die gebonden werden in één stuk. 'Wat erin staat is niet allemaal even wervend. Adrianus was vooral geïnteresseerd in morele en praktische vraagstukken', weet theoloog en kerkhistoricus Wim François.

Toch heeft de theologie van Adrianus een zekere invloed gehad. 'Vooral wat hij schreef over de kerkhervormingen heeft een blijvende *legacy*', stelt François.

Ook de Leuvense theologen van de negentiende en twintigste eeuw kwamen op Adrianus terug. Niet zonder reden: hij ontkende de pauselijke onfeilbaarheid. 'Iemand als kardinaal Mercier vond dat echt gênant', vertelt François. 'Het was zelfs niet enkel een speculatieve overweging, er waren ook historische voorbeelden van pauselijke vergissingen die hij uitspeelde.'

De historische context was zeker van belang. François: 'De vijftiende eeuw was een desastreuze eeuw voor het pausdom'. De discussies over de pauselijke onfeilbaarheid waren al langer gaande. 'De pausen waren nogal omstreden toen en in die context doet Adriaan zulke uitspraken.'

Netwerk met keizer Karel V

Adrianus timmerde hard aan z'n eigen carrière. Zo kwam hij ook aan het Spaanse keizerlijke hof terecht. Volgens Verweij kwam dat door zijn persoonlijke talenten en integriteit. 'Zo is hij door Margareta van Oostenrijk in 1507 tot raadsheer en opvoeder van de latere Spaanse Koning en Duitse keizer Karel V benoemd.'

Die moest daarvan onder de indruk zijn geweest. Op vijftienjarige leeftijd stuurde Karel V Adrianus immers op diplomatieke missie. 'Hij moest ervoor zorgen dat de Spaanse erfenis bij Karel terechtkwam en niet bij zijn broer Ferdinand.'

'Het was opmerkelijk dat Adriaan zijn excuses aanbood voor de wantoestanden in de kerk'

Michiel Verweij, *adjunct-conservator Koninklijke Bibliotheek Brussel*

Uiteindelijk werd Adrianus regent namens Karel V. 'Maar de machtige aartsbisschop van Toledo stond tegenover hem', vertelt Verweij. 'En het maakte niet echt indruk dat Adriaan een Professor uit Leuven was.' Als compensatie steeg hij door verschillende benoemingen wel in de kerkelijke hiërarchie. Zo werd hij in 1517 kardinaal.

Paus Adrianus VI

Adriaan slaagde erin om in 1522 de hoogte functie binnen de kerkelijke hiërarchie te bereiken: het pausdom. 'Na het overlijden van paus Leo X in 1521 kwam het conclaaf bij elkaar voor de stemming van een nieuwe paus. Maar ze kwamen er gewoon niet uit!', vertelt Verweij levendig.

De rivaliteit tussen de Fransgezinde en Spaansgezinde kardinalen op het conclaaf maakte dat een overeenkomst over de volgende paus er niet kwam. 'De ene na de andere kardinaal werd verbrand, niemand kon een meerderheid achter zich krijgen.'

Net die tweestrijd bood kansen. 'De latere paus Clemens VII onderbrak en zei: "Er is nog een kardinaal: Adriaan!"', vertelt Verweij. 'Hij was een geleerde en vrome man en toonde ook krachtdadig wereldlijk bestuur door in Spanje een opstand te onderdrukken.'

Ook zijn leeftijd speelde mee. Verweij: 'Adriaan was op dat moment 62 jaar. Heel erg lang had hij dus niet meer te leven.' Op die manier konden de kardinalen onderling nadenken over wie de échte opvolger van Leo X moest worden. Paus Adrianus VI was geboren – zij het als een soort 'tussenpaus'.

Excuses voor de katholieke wantoestanden

Toch is de periode van Adrianus als paus niet onbeduidend. 'Het opmerkelijkste wat hij heeft gedaan was zijn excuses aanbieden voor de misstoestanden in de kerk', stelt Verweij. Het waren die wantoestanden die hadden geleid tot de reformatie, het ontstaan van het protestantisme en dus een scheuring binnen de Kerk.

Verweij verwijst naar een brief waarin Adrianus besef toont van de situatie. 'Daar staat dan op een gegeven moment dat Adrianus beterschap belooft, maar dat er eerst aan introspectie moet gedaan worden. Dat was enorm fors, ik was blij dat ik zat toen ik dat las.'

'Leuven kan Adrianus als paus terecht claimen'

Wim François, *theoloog en kerkhistoricus*

Behalve katholieke verbijstering en protestante verwondering hadden de excuses weinig effect. Verweij: 'Eigenlijk viel de paus de katholieken af, terwijl de protestanten dachten: als zelfs de paus ons gelijk geeft, waarover zouden we ons dan nog zorgen moeten maken?'

Volgens hem kwamen de excuses van Adrianus te vroeg. 'Tegelijk was hij ook al te laat', voegt hij nog toe, 'De radicalisering onder de protestanten ging enorm snel, waardoor alle pogingen om de Kerk samen te houden mislukten.'

Leuvense of Utrechtse paus?

Mag de KU Leuven met trots Adrianus VI als een 'eigen paus' zien? François: 'We kunnen hem absoluut terecht claimen. Hij heeft zijn ideeën en intellect hier gevormd en woonde hier ook bijna veertig jaar.'

Dat was ook te zien aan de kring rond Paus Adrianus VI: die bestond volledig uit mensen uit het Hertogdom Brabant, waar Leuven in lag. François: 'Velen waren vrienden uit Leuven. Het was daar dat een vertrouwensband ontstond die tot in Rome reikte.'

Op geen enkel moment waren er zoveel Leuvenaars aan het Pauselijke hof vertegenwoordigd als toen. Toch is die Leuvense fase, ook voor veel studenten en Leuvenaars zelf, eerder onbekend. 'Zeker in de Nederlandse pers is dat volledig afwezig', stelt Verweij.

De focus ligt er enkel op zijn geboortestad Utrecht. Niet onterecht, al is Verweij stellig: 'Hoewel de hedendaagse begrippen niet correct zijn, durf ik te zeggen dat het eigenlijk een Leuvense en dus Belgische paus was.'

© Jasper Snoeys

Sels lost verkiezingsbelofte laagste lonen in

De zogenoemde 'Fight for 14'-actie is sinds 2018 een centrale eis van vakbond ABVV. De KU Leuven geeft nu gehoor aan de oproep en heeft de laagste lonen verhoogd.

door Simon Tibo

© Miette

Sinds 1 april verdient niemand aan de KU Leuven nog minder dan 14 euro bruto per uur. Volgens de socialistische vakbon ABVV is dat het minimumloon dat iemand moet verdienen om boven de armoedegrens te leven. Zo kan iemand, aldus ABVV, toch nog iets overhouden om te sparen na aftrek van de kosten om in hun levensonderhoud te voorzien. ABVV baseert zich voor die berekening op onderzoek van Test Aankoop.

'Het gaat om een kleine, kwetsbare groep en daar hebben wij oren naar'

Deb Vansteenwegen, *directeur personeelsdienst KU Leuven*

De KU Leuven is niet de eerste universiteit die daaraan tegemoet komt. De UGent ging haar al voor en verhoogde op 1 januari de laagste lonen. Ook andere universiteiten zullen hun minimumlonen moeten optrekken. Dat betekent echter niet dat die ook de 'Fight for 14'-eis zullen inwilligen.

Voortrekkersrol

De 'Fight for 14'-campagne is een nationale actie van ABVV die al loopt sinds 2018. Dat de Vlaamse universiteiten nu mee op de kar springen, is geen toeval volgens Wim Grevendonk van ABVV KU Leuven: 'Universiteiten spelen wel vaker een voortrekkersrol in dergelijke sociale dossiers. We zijn blij dat de KU Leuven ons hierin gevolgd is.'

Directeur van de personeelsdienst aan de KU Leuven, Deb Vansteenwegen, nuanceert: 'We hebben dit niet gedaan om ermee uit te pakken, maar wel omdat dit thuishoort in onze visie op een modern loonbeleid.' De KU Leuven stuurde geen beleidsmededeling uit over de loonsverhoging.

Diverse leden van het academisch personeel steunden de actie. Onder meer voormalig kandidaat-rector en toxicoloog Jan Tytgat, historicus Magaly Rodriguez en socioloog Marc Swyngedouw onderschreven de eis van het ABVV.

Kwetsbare groep

De impact van de beslissing op de KU Leuven is weliswaar gering. De beslissing heeft slechts gevolgen voor een klein segment van haar personeelsbestand. Toen rector Luc Sels vorig jaar de belofte maakte, ging het om 74 KU Leuven-medewerkers. Toch benadrukt Vansteenwegen het belang: 'Het gaat om een kleine, maar een kwetsbare groep en daar hebben wij oren naar.'

De universiteit wilde naar verluidt al langer iets doen aan de laagste lonen. Dat die nu verhoogd worden naar 14 euro per uur is in zekere zin symbolisch. 'Je moet ergens een aanknopingspunt hebben en we zijn dan verder gegaan op de lijn van de vakorganisaties', aldus Vansteenwegen. 'Of precies 14 euro per uur voldoende is om boven de armoedegrens te zitten is een complex vraagstuk en hangt ook samen met bijvoorbeeld het loonbaanperspectief. Het was echter een gedeelde bezorgdheid om de laagste lonen te verhogen.'

'We willen ook nog een nieuwe regeling rond mobiliteit en telewerk'

Wim Grevendonk, *ABVV KU Leuven*

Grevendonk legt uit dat de 'Fight for 14'-eis onderdeel was van de lopende cao-onderhandelingen en al vervroegd is doorgevoerd, net zoals de nieuwe regeling rond telewerk en mobiliteit.

Het nieuwe brutominimumloon aan de KU Leuven zal nu 2393 euro per maand bedragen. Iets meer dan 14 euro per uur dus. 'Het loon maakte nog twee indexaties mee', aldus Grevendonk.

Binnenkijken in knusse koten

Leuven verwelkomt jaarlijks zo'n 42.000 kotstudenten. Sommigen doen al wat meer hun best om een gezellig stekje te maken dan anderen. Drie creatievelingen geven je een kijkje in hun kamer.

tekst door Manon Cools
beelden door Bavo Nys

Jan-Pieter Minckelersstraat 31

Voor **Kaat** lijkt het de hele week zondag te zijn in studentenhuis Jolé, een Chirokot in het centrum van Leuven. Jammer voor alle scouts- en KSA-fanaten, maar in dit gebouw kan je enkel een kamer huren als je lid bent van een van de Chirogroepen in Vlaanderen.

In ruil voor een voordelige kotprijs wordt van de leden verwacht dat ze een actieve, organisatorische rol opnemen bij de Chiro-activiteiten voor Leuvense studenten. Maar ook tijdens Krinkel, een bivak dat om de vier jaar plaatsvindt, vraagt Chirojeugd Vlaanderen helpende handen.

Die voorwaarden zijn ongewoon, want ze worden op geen enkel ander adres in het Leuvense toegepast. Wel vind je zo'n Chirowerking terug in Antwerpen (De Swa), Gent (Chigant) en Kortrijk (Jokor).

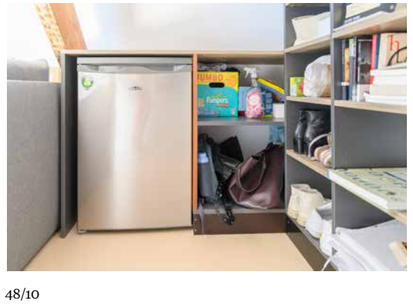

Zeer toepasselijk bevindt Jolé zich boven hobbywinkel (lees: Chirowinkel) De Banier. Kaat vertelt dat ze het geluk heeft daar te mogen werken: 'Zo hebben we nooit een tekort aan viltstiften.'

De gastvrouw leidt ons naar de derde verdieping – zo kom je dagelijks aan 10.000 stappen! De trappenhal versierden de inwoners met ludieke foto's en postkaarten, waardoor de atmosfeer in het gebouw aanvoelt als een Chirolokaal.

Kaats kamer verklapt dat ze oog heeft voor detail. De kleur van haar muren – die in bordeaux geverfd zijn en niet in de felrode Chirokleuren – komt terug in de tinten van het tapijtje naast de zetel.

De foto's aan het magneetbord zijn een verzameling van herinneringen met Chirovrienden thuis (Chiro Rillaar) en op kot. 'Ik ben eigenlijk nooit alleen', concludeert Kaat wanneer ze enthousiast over de dartcompetitie op kot vertelt.

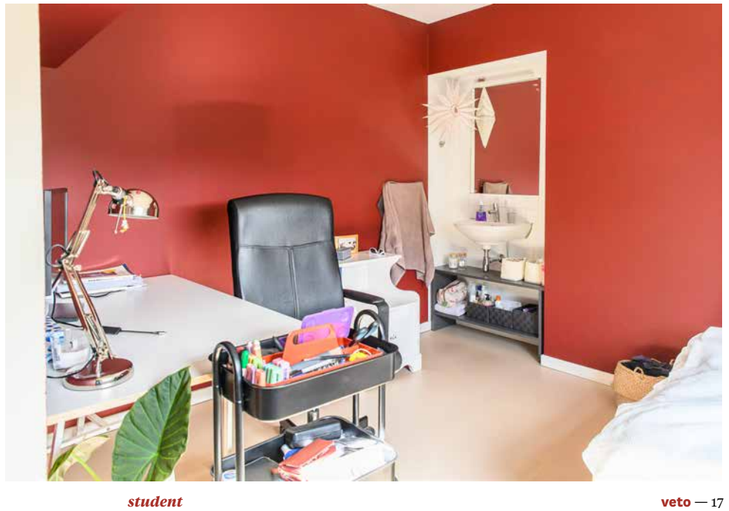

Bogaardenstraat 60

Via de gigantische poort op straat neemt **Riet** ons mee naar haar kamer vol planten van de Marantaceae familie. 'Ik hoor ze ritselen 's avonds', zegt ze, 'omdat hun blaadjes dan naar boven vouwen.' Daar haalt ze haar bijnaam Gebedenplant vandaan.

Niet alleen het groen leeft er op kot. Haar knuffels waken over het bed tot ze erin kruipt om voor het slapengaan nog een aflevering van Thuis te kijken. De verzameling van pluche dieren (en aubergine) is het resultaat van momenten waarop Riet en haar lief niet samen konden zijn. 'En hij is de persoon die klaagt dat er te veel knuffels in mijn bed liggen!'

Als je van jezelf denkt dat je een boekenwurm bent, heb je Riet nog niet ontmoet. Ze kocht sinds 1 januari 2022 maar liefst zesenveertig boeken, waarvan ze er al vijfentwintig gelezen heeft. Niet verrassend studeert ze Taal- en Letterkunde; talen Nederlands, Engels en sinds dit jaar ook Frans. 'Als mijn boeken voor school uit zijn, kan ik tijdens de examens eindelijk beginnen aan mijn zelf uitgekozen literatuur!'

Wanneer ze niet gekluisterd is aan haar boeken – in de leesstoel of op een bank op het Ladeuzeplein – is Riet te vinden in fakbar Letteren. De wandeling duurt precies vijf minuten van haar kot tot in de bar, waar ze de financiën in het oog houdt.

Naast een bezige bij is Riet ook een creatieve duizendpoot; dat had haar kot al prijsgeven. Ze schildert voor haar plezier, in opdracht van haar ouders of voor eigen decoratie. 'Het is gewoon voor de vibes', reageert ze wanneer we vragen naar de titel van een van haar werkjes in de kamer. Voel jij ook die *main character*-energie?

Naamsestraat 19

Ruben waagde zich twee jaar geleden aan een van de luidruchtigste straten in Leuven. Gelukkig voor hem bevindt zijn kot zich aan de achterkant van het gebouw, waar hij op zijn dakterrasje tot rust kan komen.

Daar geniet de geneeskundestudent van het ochtendgloren, terwijl hij zijn eerste koffie drinkt. Na een lange winter hebben zowel Ruben als de kruiden in verschillende bloembakken op het dak de warmte gemist.

'Ik had misschien een beetje moeten opruimen', geeft hij toe, terwijl we zijn kamer binnenwandelen. Door zijn drukke stage in het regionaal ziekenhuis Heilig Hart slingert er nog wat afwas hier en een verloren sok daar.

Twee plastic rode bekers – die je in elke Amerikaanse film tegenkomt – worden ons toegereikt. 'Dat is minder afwas', zegt Ruben lachend en hij schenkt wijn in. Een slinger aan de cactus en een televisiescherm aan het uiteinde van zijn bed maken duidelijk dat dit de recreatieve ruimte is.

Door het raam klautert hij naar het dakterras, waar hij gaat neerzitten in een hangmat. De was hangt nog op. Door het andere raam zien we een kleinere ruimte. 'Dat is mijn werkplek', zegt Ruben. 'Als de tussendeur dichtgaat, ga ik in *study mode*.'

We laten de gastheer achter op zijn dak, waar hij zijn tafeltje aan de kant geschoven heeft om twee gewichtjes in de plaats te leggen. 'Dan kan ik toch nog een beetje buiten sporten na een hele dag binnen in het ziekenhuis te zitten.'

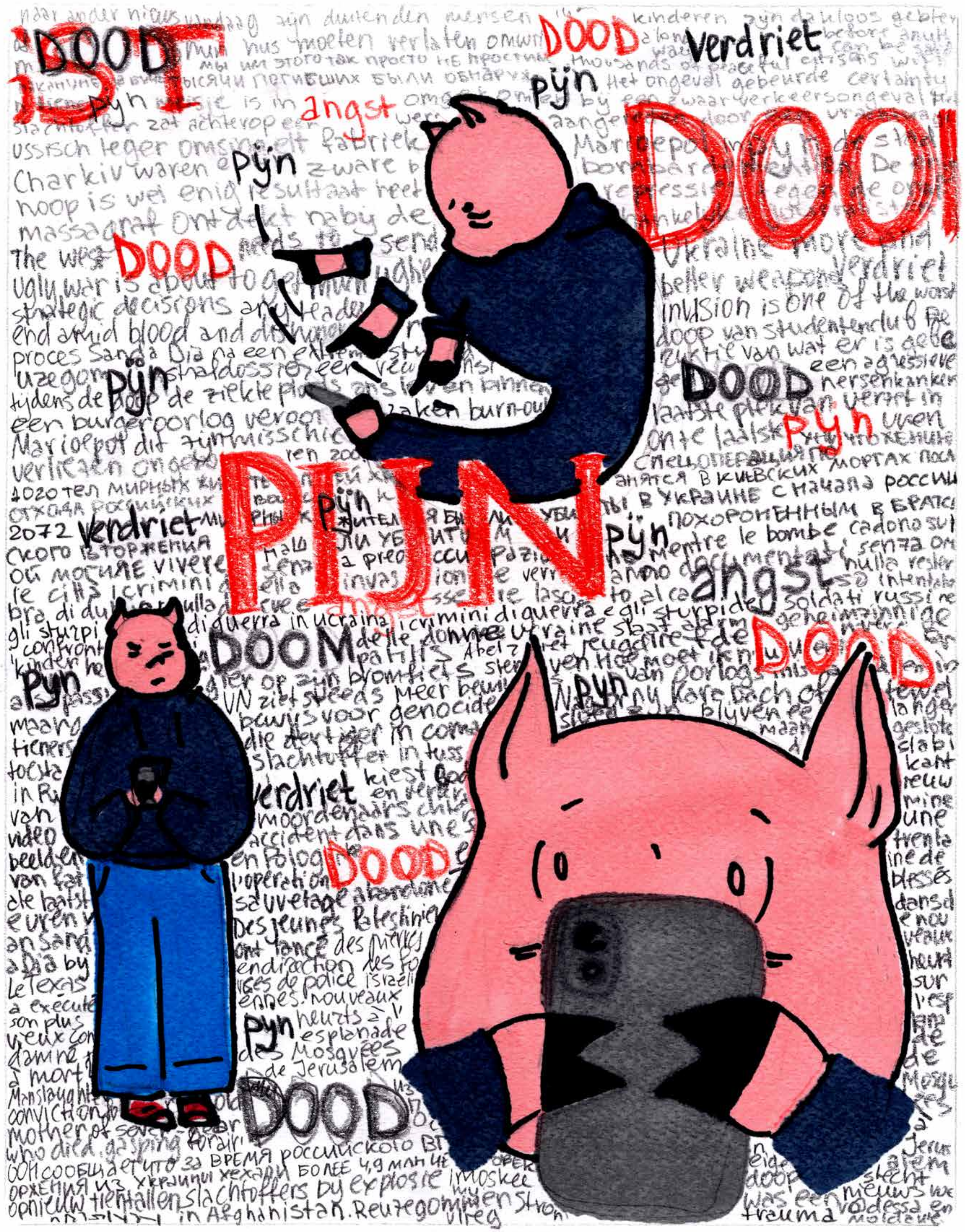
DOOD
DOOD
verdriet
pÿn
angst
DOOD
pÿn
DOOD
pÿn
verdriet
DOOD
pÿn
PIJN
pÿn
verdriet
pÿn
angst
DOOM
DOOD
pÿn
pÿn
verdriet
DOOD
pÿn
DOOD

door Arno Faggio Del Giglio

Alarmbel voor Nederlandse universiteiten

Nederland blijft een interessante bestemming voor internationale studenten. Volgens Nuffic, de Nederlandse organisatie voor internationalisering in het onderwijs, studeren er dit jaar meer dan 115.000 buitenlandse studenten bij onze noorderburen, ofwel een stijging van 12% in vergelijking met vorig jaar. Dat hoge aantal komt evenwel met een keerzijde.

Volgens Ruben Puylaert, woordvoerder van koepelorganisatie Universiteiten van Nederland, kan die snelle groei nefaste gevolgen hebben. 'We zien dat voor sommige opleidingen het aantal internationale studenten te snel groeit om de kwaliteit van het onderwijs hoog en de werkdruk beheersbaar te houden', zei hij daarover in *The PIE Review*.

Niet alleen de kwaliteit van het onderwijs is een aandachtspunt, maar ook de huisvesting van buitenlandse studenten zorgt voor problemen. Tegen academiejaar 2024-2025 zou het tekort aan studentenwoningen verdubbelen, aldus een studie van Kences, het kenniscentrum voor studentenhuisvesting.

Israël wil academici verleiden met geldbuidel

Academische instellingen in Israël kreunen onder een nijpend tekort aan onderzoekers. Nochtans zijn er meer dan voldoende Israëlische professoren en doctors om alle vacante posten in te vullen. Het probleem: ongeveer 1.600 van de beste Israëlische docenten werken aan Amerikaanse universiteiten, aldus nieuwssite *Globes*.

Om Israëlische onderzoekers te overtuigen terug te keren nadat ze onderzoek hebben gedaan in het buitenland, steunt de regering haar universiteiten met een pakket van zo'n 170.000 euro. Computer- en ingenieurswetenschappen, wiskunde en natuurkunde zijn de voornaamste domeinen waarin er te weinig academici zijn.

Toch zal het geen gemakkelijke opdracht zijn onderzoekers terug naar Israël te lokken: in het buitenland kunnen ze tot vier keer meer verdienen en zijn de onderzoeksbudgetten vele malen groter dan in Israël. Daardoor lijkt het zelfs met de nieuwe financiële maatregel een lastige taak om onderzoekers terug te laten keren naar hun moederland.

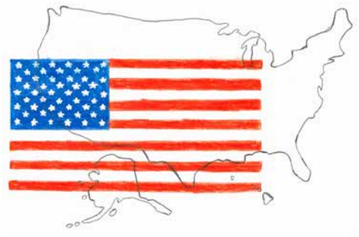

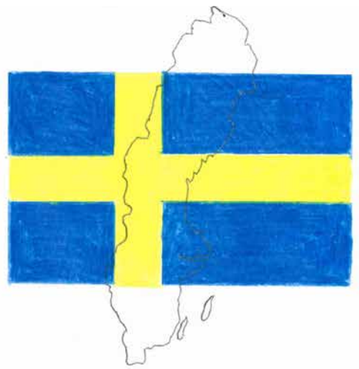

Extra middelen voor samenwerkingen

Zweden en Noorwegen bespreken samen met hun binnenlandse universiteiten een deal van 120 miljoen euro om te investeren in Europese samenwerkingsverbanden. Daarmee zouden de Scandinaviërs het Europees Universitair Initiatief (EUI) uitbreiden.

Momenteel bestaan er 41 universitaire allianties in Europa. Zo is de KU Leuven bijvoorbeeld lid van UNA Europa, een samenwerking met acht Europese universiteiten. Het geld dat Zweden en Noorwegen willen investeren zou dienen om de bestaande samenwerkingen uit te bouwen en er nieuwe universiteiten aan toe te voegen.

Terwijl de Noorse universiteiten nog met veel twijfels zitten, zijn de Zweden eerder positief gestemd over het initiatief. 'We hebben altijd een vooruitstrevende traditie gehad van samenwerking over de grenzen heen', zei Zweeds minister van Onderwijs Anna Ekström in Universitetsläraren. 'Het is positief dat de EU samenwerkt aan strategische initiatieven.'

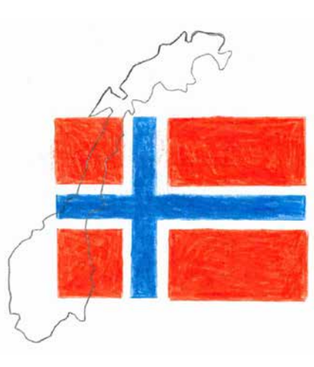

KU Leuven is van alle markten thuis

De KU Leuven scoort weer goed in de QS-ranglijsten per studiedomein. Vooral Theologie (4) en Tandheelkunde (11) springen in het oog. Globaal blijft de KU Leuven de beste universiteit van Vlaanderen.

door Sjereno Cörvers, Victoria Casteels en Helena Van Schelvergem

Elk jaar behaalt de KU Leuven hoge scores in verscheidene ranglijsten. Ook nu bevestigt de universiteit haar status: ze staat op de 70e plaats in de ranglijst van het Britse analysebedrijf Quacquarelli Symonds (QS). Dat is een van de meest prestigieuze ranglijsten, samen met die van Times Higher Education.

QS bracht recent ook zijn ranglijsten per studiedomein uit, en die geven de KU Leuven reden om trots te zijn: de universiteit weet een plaats te bemachtigen in de top 50 in de meeste disciplines. Lager dan 100 komt de universiteit bijna niet te staan. Er zijn zo'n 1300 universiteiten verwerkt in de lijst.

De echte winnaars

Theologie presteert opnieuw het beste van de universiteit en komt daarbij op de vierde plaats in de rangschikking te staan, op de voet gevolgd door Tandheelkunde die neerstrijkt op een comfortabele elfde plaats. Theologie stijgt twee plaatsen tegenover vorig jaar.

Dat de Leuvense universiteit goed voor haar medemens kan zorgen, blijkt uit het feit dat de universiteit voor Psychologie op 22, Farmacologie op 27, Geneeskunde op 34 en zowel Anatomie als Fysiologie op plaats 43 eindigt.

Onder plaats 50 staan verder Klassieke Talen en Geschiedenis van de klassieke oudheid op plaats 28 en Architectuur op 29. Verder staat Filosofie op 31, gevolgd door Machinebouw (38), elektronisch ingenieur (39) en chemisch ingenieur (43).

De opvolgers

Ook als het studiedomein lager dan plaats 50 uitkomt, is er geen reden tot paniek. Dat is namelijk nog altijd een hele prestatie. Computerwetenschappen en Materiaalkunde pakken beide de 50ste plaats. Voor Chemie strijkt de KU Leuven neer op 53, voor Linguïstiek op 57, voor Biologie op 60. De universiteit scoort ongeveer even goed voor Levende Talen (64) als voor Klimaatwetenschap (65). Hekkensluiters zijn Engelse Taal en Literatuur met plaats 88 en Wiskunde met 96.

De KU Leuven bekleedt de 70e plaats in de algemene universiteitenrangschikking

Welke onderzoeksdisciplines vallen relatief het slechtste uit aan de KU Leuven? Burgerlijk ingenieur valt tussen 51 en de 100. Geofysica, Geologie en Aard- en Marinewetenschap landen tussen 101 en 150. Kunst en Design doet het het minst goed: zij landen op een plekje tussen 201 en 230.

Concurrerende universiteiten

Niet alleen de onderzoeksdisciplines, maar ook de overkoepelende onderwerpen worden beoordeeld door QS. In die categorie doet Gasthuisberg het erg goed: de KU Leuven behaalt de 29ste plaats voor Biomedische Wetenschappen. Technologie en ingenieurswetenschappen blijven niet ver achter (39). Humane wetenschappen eindigt op plek 46. De achterblijver is Natuurwetenschap, die slechts een 93e plek weten te veroveren.

De KU Leuven bewijst zichzelf dus wederom als allround universiteit. Bovenaan prijken de *usual suspects*: zo staan University of Oxford, University of Cambridge en Harvard University in de top drie voor de Kunsten en Geesteswetenschappen, maar ook in die van Ingenieurswetenschappen of Natuurwetenschappen.

In Vlaanderen blijft de KU Leuven echter wel op kop. De UGent staat globaal pas op plaats 141, terwijl de VUB achterop hinkt op plaats 221. Voor Biowetenschappen en Geneeskunde behaalt UGent wel een puike 60e plaats, maar heeft ze nog steeds een achterstand op de KU Leuven, die op plaats 29 prijkt.

© Miette – De KU Leuven stijgt twee plaatsen voor Theologie.

© Miette – Psychologie doet het goed, KU Leuven haalt er een 22ste plaats.

HIER ONTBREEKT JOUW ARTIKEL.

Wil je deel uitmaken van het leukste studentenblad?
Kan je (nog niet) goed schrijven, tekenen, fotograferen, nalezen, interviewen, mopjes maken, sfeer scheppen? Kom naar een van onze redactievergaderingen op donderdagavond om 20u in de 's-Meiersstraat 5 of stuur een berichtje naar veto@veto.be.

De universiteit van het ellebogenwerk

In het ieder-voor-zich van de universiteit eindigen specifieke profielen steevast als winnaars, andere niet. Dat is persoonlijk frustrerend en maatschappelijk schadelijk, schrijft **Sjereno Cörvers**.

'Zelfbedrog is het immuunsysteem van de psyche' zei cabaretier Theo Maassen ooit. Er zijn momenten dat mijn liefde voor onderzoek en mijn psychische immuunsysteem me blind maken voor het moordende klimaat in de academische wereld. Dan denk ik dat ik ook in dat klimaat zou kunnen opbloeien. Mijn psychische immuunsysteem vertoont echter ook zwaktes. Op heldere momenten wordt het me pijnlijk duidelijk dat ik niet thuishoor in een meritocratisch systeem. Ik ben niet individualistisch. Ik denk sneller aan het collectief. Ik ben niet competitief. Ik koester ambities in hobby's die economisch niet nuttig zijn. Neen, ik pas niet in het meritocratische plaatje.

Wie blijft er staande na de belofte dat hard werken en talent voor succes zorgen? Als je onderzoek wil doen heb je financiering nodig. Voor ieder project moeten die centen weer binnengeharkt worden. Jouw naaste collega's willen ook duiten uit die eindige zak met geld en er kan er maar één de 'winnaar' zijn.
Dat een dergelijk systeem samenwerking niet stimuleert, is duidelijk. En dat terwijl samenwerken net datgene is wat de mens uit het slijk van het lagere dierenrijk heeft getrokken.

Als onderzoeker maak je naam door internationale congressen te bezoeken, een tijdje in de Verenigde Staten te verblijven, om daarna weer een tussenstop te maken in het Verenigd Koninkrijk. En als het even kan werk je het best van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat. Voldoe je niet aan die criteria, dan staat er iemand anders klaar om jouw functie in te vullen. Er is geen plaats aan de top voor de vrijgezelle vader, de huismus die niet van reizen houdt, of de grootmoeder die tijd met haar kleinkinderen wil spenderen. Kunnen zij dan geen briljante bijdrage leveren aan de wetenschap?

Jouw naaste collega's willen ook duiten uit die eindige zak met geld en er kan er maar één de 'winnaar' zijn

Het is persoonlijk frustrerend dat ik niet in het meritocratische plaatje pas, maar daarnaast is (hoge) postjes uitdelen op basis van meritocratische principes ook oneindig oneerlijk. Als je iemand aan de top vraagt hoe die daar gekomen is, verwijst die persoon vaak naar het harde werk dat geleverd is. Alsof mensen onderaan de sociale ladder niet hard werken. Een blinde vlek van jewelste. De meritocratie gaat uit van de prestaties van het individu. Daardoor is het blind voor de rol van de sociale omgeving en geluk bij succes. Kijk naar zij die excelleren in de huidige academische constellatie. Het zijn vaak onderzoekers wiens ouders hoogopgeleid zijn of welgesteld zijn, of veel connecties hebben. Als je huishouden op 'overlevingsstand' staat, probeer dan maar eens een academische carrière uit te bouwen.

Mijn ouders zijn niet hoogopgeleid, hebben veel geld noch connecties. Er blijft een bepaald type mens over in de academische wereld, en dat is niet mijn type mens. Uiteindelijk zorgt de afwezigheid van mijn type mens ervoor dat er een bepaald perspectief op de wereld meer naar voren komt. Dat perspectief is alles behalve universeel. Dat perspectief is vervolgens het wereldbeeld dat wij op de radio en televisie horen van experts.

En wat als het niet lukt de top te bereiken? Een meritocratie is bruut. Als je individueel verantwoordelijk bent voor succes, dan ben je dat ook voor mislukking. De reden waarom je de top niet bereikt, is irrelevant. Of je het niet redt omdat je niet van hot naar her kan verhuizen vanwege je dochter van vier, of omdat je niet van competitie houdt, jij bent verantwoordelijk. Je had toch best een tandje bij kunnen steken?

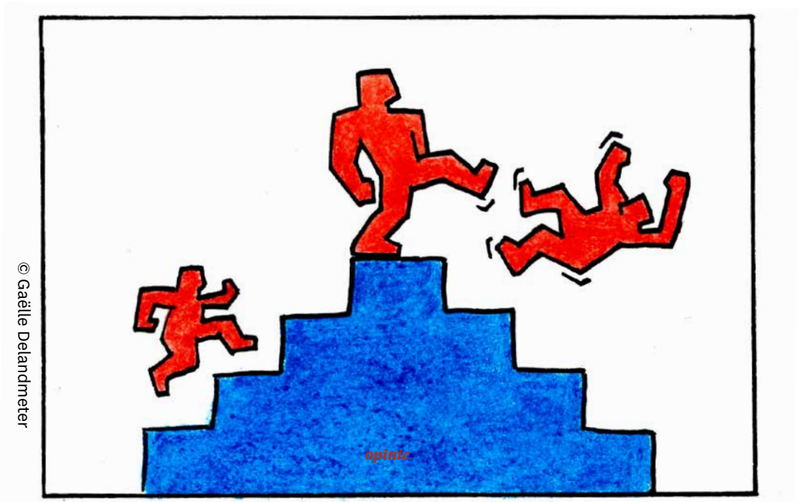

© Gaëlle Delandmeter

Op naar je eerste job: slim werk vinden doe je zo

Veel jonge afgestudeerden verdwalen in de duizenden vacatures die online te vinden zijn. Slimmer zoeken in plaats van harder is de sleutel tot succes.

door Sjereno Cörvers en Jonas Gilliams

De meeste laatstejaarsstudenten zullen zich erin herkennen: je bent aan de laatste maanden van je studieloopbaan bezig en de enige vragen die je nog naar je hoofd geslingerd krijgt, zijn 'Weet je het al?' en 'Wat ga je volgend jaar doen?'.

'Op lange termijn kan een job van lage kwaliteit nefaste gevolgen hebben voor het mentale welzijn'

Jolien Stremersch, *onderzoeker UGent*

Werk vinden, of het nu om een eerste of een nieuwe job gaat, kan een hele karwei zijn. Tal van wetenschappers bogen zich al over de vraag wat de beste manier is om die zoektocht aan te pakken. Nagenoeg ieder onderzoek focust daarbij op de kwantitatieve aspecten, zoals de tijd die iemand spendeert aan het uitsturen van CV's of het voeren van sollicitatiegesprekken. 'Dat kan anders', vindt Jolien Stremersch van de Vakgroep Marketing, Innovatie en Organisatie aan de UGent.

Kwaliteit boven kwantiteit

Dat de kwaliteit van een job een belangrijke factor is bij het zoeken naar werk, lijkt haast vanzelfsprekend. Toch blijkt de academische wereld nu pas voor het eerst haar tanden te zetten in kwalitatief onderzoek. 'Wij zagen dat factoren als persoonlijkheidskenmerken en sociale steun overschaduwd werden door concepten die makkelijker meetbaar zijn. Maar dat maakt die eerste elementen niet minder belangrijk, integendeel.'

Daarom werkte Greet Van Hoye, Stremersch' promotor, een theoretisch model uit met vier pijlers dat de kwalitatieve aspecten wel mee in acht neemt. Dat model onderzocht die laatste aspecten empirisch.

De vier pijlers zijn de volgende: een doel formuleren, een goede planning maken, je gedrag aanpassen en reflecteren over je zoektocht. 'Het grootste probleem op de huidige arbeidsmarkt is niet dat er te weinig jobs zijn, integendeel. Wel gaan werkzoekenden vaak in op een aanbod zonder na te denken of de job écht bij hen past', legt Stremersch uit. 'Dit model helpt werkzoekenden om een weloverwogen keuze te maken, zodat ze niet terechtkomen in een positie die onder hun niveau ligt of niet aansluit bij wat ze willen.'

Zoek slimmer, niet harder

Direct toehappen bij de eerste de beste mogelijkheid is dus geen goede strategie. Het is zowel op persoonlijk als op professioneel vlak belangrijk dat een job qua inhoud én diplomaniveau bij je past. 'Op lange termijn kan een job van lage kwaliteit nefaste gevolgen hebben voor het mentale welzijn', verklaart Stremersch. 'Ook langdurige negatieve effecten op je loon zijn niet uitgesloten als je een job aanneemt die onder je niveau ligt.'

'Laat je niet onder druk zetten door je omgeving'

Jolien Stremersch, *onderzoeker UGent*

Werkloos blijven omdat de beschikbare vacatures je niet interesseren, kan echter niet iedereen zich veroorloven. Er moet natuurlijk brood op de plank komen. Toch is het volgens Stremersch goed om soms wat langer te wachten. 'Laat je niet onder druk zetten door je omgeving. Een grondige zoektocht vergt tijd en energie, maar levert veel voordelen op.'

De grootste tip? 'Het is belangrijk om goed te weten wat je wilt en te reflecteren over je doelen en het zoekproces. Mensen die net afgestudeerd zijn, lopen snel verloren in alle informatie die ze kunnen vinden en in de duizenden vacatures die online staan. Maar als je je doel voor ogen houdt en rustig je tijd neemt, is de kans veel groter dat je terecht komt op een plek die echt bij je past.' Slimmer zoeken, en niet harder, is dus de boodschap.

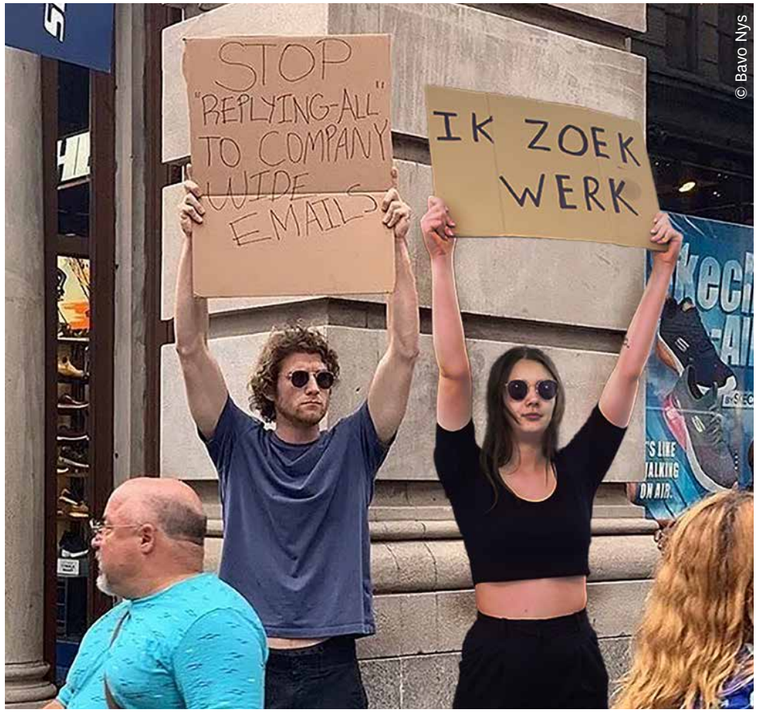

© Bavo Nys

Waarom iedereen plots ziek is

Jongeren zijn zwaarder getroffen door ziektekiemen dan andere leeftijdscategorieën. De oorzaken van het grote aantal zieken blijken zowel fysiek als mentaal.

door Sjereno Cörvers

Het zijn zware tijden voor studenten: die groepsopdracht wil maar niet vlotten, en ook bij je studentenjob is het aanpoten. Een simpele verkoudheid, een ernstige griep of een milde coronabesmetting dwingen mensen tot rust en thuisblijven. Maar hoe komt het eigenlijk dat zoveel mensen ineens ziek is? Zijn we verzwakt door mondmaskers en te goede hygiëne?

Jongeren oververtegenwoordigd

Cijfers over studenten die kortstondig ziek zijn, zijn er momenteel niet. Over jongeren op de werkvloer zijn die er wel: human resource-organisatie Acerta deed onderzoek naar ziekteverzuim onder werknemers. Elke leeftijdscategorie vertoont tegenwoordig meer zieken dan tijdens de eerste kwartalen van andere jaren, maar jongeren springen in het oog.

Het ziekteverzuim binnen de leeftijdscategorie van werknemers tot 20 jaar is 113% hoger dan het eerste kwartaal van vorig jaar. Voor de categorie 20-24 jaar is die verhoging slechts 66%. Dat kan een indicatie geven voor de studentenpopulatie.

Fysische oorzaken

Wat is de oorzaak van de stijging ten opzichte van 2021 en 2020? 'Dat is moeilijk te zeggen', vertelt Birgitte Schoenmakers van het Academisch Centrum Huisartsgeneeskunde (KU Leuven). 'Huisartsen verzamelen cijfers op basis van een klinische diagnose zoals griep of verkoudheid.' De ziektekiemen worden daarbij niet bepaald.

Doordat we zo geïsoleerd leefden de afgelopen coronajaren, mist ons immuunsysteem een boost

Mensen komen nu ook veel vaker naar de dokter met luchtwegklachten, zegt Schoenmakers, terwijl we ze de laatste jaren hadden geleerd dat ze daar meestal geen doktersbezoek voor nodig hadden. Nu moeten ze getest worden, zijn ze ongerust en hebben ze vragen over isolatie.

Het valt Schoenmakers wel op dat mensen gemiddeld zieker en langer ziek zijn. Daardoor zijn er ook meer mensen op een gegeven moment ziek. Maar dat is niet de enige reden voor het hoge aantal zieken. Mondmaskers en andere coronamaatregelen deden wat ze moesten doen: ziektekiemen minder laten circuleren om de zorg niet kopje-onder te laten gaan.

Maar die ziektekiemen heeft ons immuunsysteem nodig. 'Normaliter krijgt ons immuunsysteem ieder jaar een boost', legt Schoenmakers, die zelf ook huisarts is, uit. 'Zo kan het, ondanks mutaties in virussen en andere ziekteverwekkers, toch zonder al te veel moeite weerstand bieden.' Doordat we zo geïsoleerd leefden de afgelopen coronajaren, mist ons immuunsysteem die extra impuls. Daarnaast is de kans dat een virus minder schadelijk wordt bij veel besmettingen ook groter dan de kans op ernstige mutaties.

'Jongeren hebben een flinke klap gehad'

Birgitte Schoenmakers, *Academisch Centrum Huisartsgeneeskunde KU Leuven*

Een ander gevolg van dat geïsoleerd leven is dat verschillende virussen tegelijkertijd rond gingen. In 'normale' omstandigheden doen virussen aan een wissel van de wacht. 'Meestal zien we in de winter opeenvolgende uitbraken van griep en gewone verkoudheden, buikgriep en dan waterpokken bij kinderen. Nu alles weer open is en mensen weer contacten hebben, slaan al die virussen tegelijkertijd hun slag.' Ze hebben zich dan ook lang koest moeten houden.

Mentale oorzaken

Veel mensen die nu bij de huisarts aankloppen, zouden onder andere omstandigheden niet gekomen zijn. 'Mensen komen uit een winterslaap', aldus Schoenmakers. Ze bedoelt dat mensen met klachten een huisartsenbezoek uitstelden tot na covid. In dat geval komt van uitstel helaas geen afstel. Het neigt eerder naar een verergering of een opstapeling van klachten. Die komen nu allemaal terug in de cijfers.

Volgens Schoenmakers zette covid ook een enorme druk op het leven van studenten. 'Jongeren hebben een flinke klap gehad.' En wie mentaal minder goed in hun vel zit, zal zich ook fysiek minder goed voelen. Corona gaf het laatste zetje aan jongeren die precorona al een zekere kwetsbaarheid hadden.

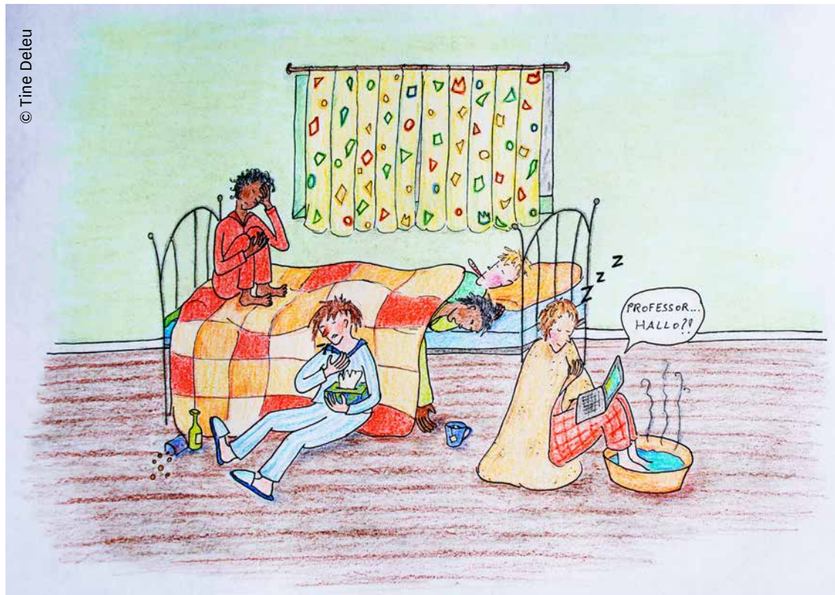

© Tine Deleu

'Exposure' brengt geen brood op de plank

Exposure lijkt vandaag het ultieme lokmiddel voor beginnende kunstenaars. Er heerst echter een veralgemeend idee dat het als eerlijke vergoeding kan dienen om een kunstproduct te verkrijgen.

door Anna Neyens en Viktor Flamand

Voor veel ouders is het niet minder dan een nachtmerrie wanneer hun kind aankondigt dat hen een kunstopleiding wil volgen. Het probleem ligt voor de meesten niet bij een afkeer van kunst, wel is de reactie te wijten aan de realiteit dat kunstenaars minder financiële zekerheid hebben.

Je zou verwachten dat onder kunstenaars enige solidariteit bestaat, maar niets lijkt minder waar. Amerikaanse zangeres Billie Eilish en Belgische zanger Stromae kwamen recent nog onder vuur te liggen door hun houding tegenover de artiesten waarmee ze samenwerkten. Het argument dat exposure al een cadeau op zich is, lijkt vandaag niet meer te volstaan.

De loze belofte van exposure

Laten we bij het begin beginnen. Wat is eigenlijk het probleem met exposure? Op het eerste gezicht lijkt het vooruitstrevend dat grote namen een kans geven aan opkomende artiesten om via muziekvideo's of merchandise-campagnes naambekendheid te ontwikkelen en een netwerk uit te bouwen. En dat is het ook.

Eigendomsrechten blijken zelden de vriend van artiesten

Het probleem ontstaat wanneer de nog onbekende artiesten auteursrechten en vergoeding moeten afstaan voor de belofte van exposure. Die praktijk lijkt echter niet langer stilzwijgend aanvaard te worden.

Zo kreeg Billie Eilish op Twitter de wind van voren toen ze 'Make the Merch' aankondigde, een wedstrijd waarbij ze haar fans aanspoorde om inspiratie in te sturen naar Adobe voor de merchandise van haar laatste tour. De winnaar zou Billie Eilish ontmoeten op tournee, terwijl de popster volgens de deelnameregels van Adobe de eigendomsrechten van al het ingezonden werk zou krijgen.

Taylor's Version

Het verlies van de rechten over eigen werk is binnen de kunstwereld geen recent probleem. Eigendomsrechten blijken zelden de vriend van artiesten en draaien veel vaker uit in het voordeel van de platenmaatschappijen. Het bekendste voorbeeld is misschien wel *Taylor's Version* waarmee Taylor Swift momenteel Spotify en de hitlijsten verovert met heropgenomen muziek nadat ook zij de rechten over haar repertoire verloor.

150 euro voor vijf dagen werk

Vandaag luistert elke hardcore Taylor Swift-fan enkel nog naar haar heropgenomen albums onder eigen auteursrecht, maar voor velen onder ons was het in 2019 misschien wel een verbazingwekkende ontdekking dat een popster als Taylor Swift haar eigen muziek niet bezat. Sindsdien is het duidelijk geworden dat naast Swift nog veel andere artiesten getroffen worden.

Kunst als roeping

Dat artiesten daarnaast ook onderbetaald worden voor hun werk werd onlangs nog maar eens pijnlijk duidelijk gemaakt door de dansers van Stromae. In maart kwam de Belg naar buiten met zijn nieuwe album *Multitude* en kort daarop werd de muziekvideo van de single *Fils de joie* uitgebracht. Daarin figureren enkele dansers die de zanger nu bekritiseren voor hun ondermaatse verloning. Ze kregen 150 euro voor vijf dagen werk.

Eilish en Stromae zouden net een mecenas kunnen vormen voor kleinere artiesten

Waarom kan het in de kunstwereld dat je betaald wordt in exposure in plaats van geld, je eigendomsrecht over je eigen werk kunt kwijtraken of onderbetaald wordt voor het geleverde werk? Sloveens professor Katja Praznik ging op zoek naar die verborgen kanten van de kunstproductie.

Praznik beargumenteert in een interview met ARTMargins hoe kunst te vaak als het product van talent en inspiratie wordt gezien. De samenleving vergeet het jarenlange oefenen van de kunstenaar en beschouwt het doorgaans niet als werk, maar als een 'roeping'. Die houding maakt het volgens haar dan ook logisch dat er geen eerlijke verloning tegenover het geleverde werk staat.

Meer dan een mooi plaatje

In design en *aesthetic* zit dus heel wat tijd en kunde. Voorbeelden zat van influencers die kleine bedrijven willen betalen in exposure, maar vaak zelfs aan die belofte niet voldoen. Misschien nog hypocrieter zijn de voorbeelden van Billie Eilish en Stromae, die zelfs als mede-artiesten hun collega's niet weten te waarderen, terwijl zij net een soort mecenas zouden kunnen vormen om kleinere artiesten te doen groeien.

Ook het argument dat kunst niet nuttig is, gaat niet op. Kunst is absoluut niet weg te denken uit onze maatschappij. Naast de praktische zaken als het ontwerp van een poster of flyer, is kunst er om ontspanning te bieden, inspiratie voort te brengen en kan het zelfs een goede spiegel zijn voor de maatschappij. Elk ontwerp, van grote en bekende films tot de *live laugh love*-versiering uit de Action, heeft tijd en kunde gevraagd die eerlijk vergoed moet worden.2

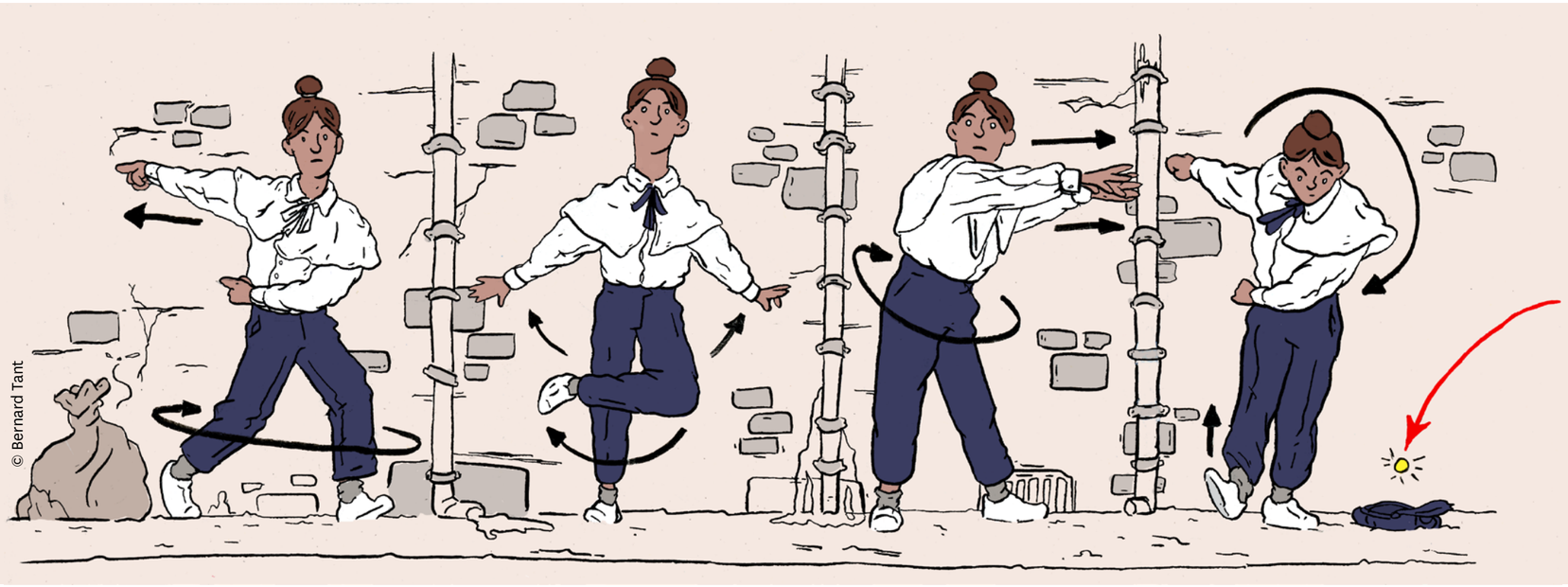

© Bernard Tant

door Lore Meesters

Het laatste deel van het semester brengt heel wat deadlines met zich mee en dan is genoeg ontspanning extra belangrijk. Geen tijd om leuke pauzes te verzinnen? We helpen een handje.

***Hear Here* – Stadswandeling**
Zaterdag 23 april tot maandag 6 juni
Hoewel ze hun gebouw volop aan het renoveren zijn, zit STUK niet stil. De komende weken biedt het kunstencentrum een wandeling aan langs veertien geluidsinstallaties, verspreid over tien erfgoedlocaties. De installaties spelen met de verschillende akoestiek van de locaties en de mogelijkheden van klank. Een ideale manier om een frisse neus te halen in combinatie met een portie cultuur.

Gratis

Vetoquiz – Aula Vesalius
Woensdag 27 april, 19u30
Voor iedereen die zin heeft in iets interactiefs: nodig de meest fervente quizzers onder je vrienden uit voor een avondje vol goed doordachte vragen en plezier. De knapste koppen kunnen een ballonvaart, een JBL-koptelefoon of een bon om te gaan indoor skydiven winnen. Niemand vertrekt met lege handen, dus je kan ook gewoon genieten van een gezellige avond zonder prestatiedruk.

Inschrijven doe je online via het Facebookevenement Prijs: €20 per team (max. 5 personen)

Lenteconcerten: Une soirée magique – Aula Pieter De Somer
Donderdag 28 en vrijdag 29 april, 20u
Het Universitair Symfonisch Orkest van de KU Leuven (USO) nodigt je uit om je een avond te laten betoveren door hun lenteconcerten. Samen met solist Sylvia Huang halen ze twee avonden op rij alles uit de kast. Je hoeft je alleen maar te laten meeslepen.

Prijs: €6 als student, €5 met cultuurkaart (aan de deur betaal je een euro extra)

CHAOS – Victor Broosplein (OPEK)
Woensdag 4 mei, 20u
Mocht je planning nog niet hectisch genoeg zijn, voorziet TINT deze laatste semesterweken van een extra portie CHAOS. De beeldende theatervoorstelling vertelt een hedendaagse creatiemythe, gebaseerd op de oeroude dynamiek van orde en chaos. Een stuk over de zoektocht naar zingeving en naar jezelf in een wereld waarin alles altijd sneller en beter moet.

Prijs: €12, €10,80 voor -26-jarigen of €9,60 met een cultuurkaart

Druk in Leuven
Donderdag 5 tot zondag 8 mei
Leuven introduceert een nieuw woord- en boekenfestival. Vier dagen lang kan je genieten van een overvloed aan boekenverkopen, lezingen, signeersessies en nog veel meer. Met de meer dan 170 activiteiten is er voor ieder wat wils.

Het volledige programma vind je op de website van stad Leuven. Neem zeker eens een kijkje: misschien komt je favoriete auteur wel langs of kan je ergens een nieuw boek voor een spotprijsje op de kop tikken.

Annelies Verbeke invites – 30CC/ Schouwburg
Zondag 8 mei, 14u-15u30
De UUR KULTUUR van deze maand maakt deel uit van Druk in Leuven. We zetten het evenement hier toch even in de kijker, voor het geval je verloren loopt tussen de overige 169 activiteiten.
Annelies Verbeke, writer in residence aan de KU Leuven dit academiejaar, nodigt vier bevriende auteurs uit: Sulaiman Addonia, Fatena Al-Ghorra, Ali Bader en Aleksandr Skorobogatov. Ze wonen in België, maar schrijven in het Engels, het Arabisch en het Russisch. Samen gaan ze in gesprek over meertaligheid in hun werk en hoe het is om als auteur in een ander land te wonen.

Prijs: €10, gratis met cultuurkaart

'Ik ben een amateur in het kwadraat'

Professor en psychiater Erik Thys blijkt een artistieke duizendpoot. Creatieve bezigheden zijn niet alleen zuurstof voor Thys, maar ook een hulpmiddel voor zijn psychiatrische patiënten.

door Amber Sels

In de tweede editie van *Kunstige proffen?* schijnt de spotlight op een veelzijdige creatieveling. Professor Erik Thys is niet alleen een bescheiden psychiater en docent, maar ook (strip)tekenaar en componist.

Zijn creativiteit komt tot uiting in zowel zijn job als privéleven. Enerzijds doet hij onderzoek naar de link tussen psychische kwetsbaarheid en creativiteit. Anderzijds reist hij de wereld af om muziekstukken te componeren en tekeningen tentoon te stellen.

Proffen zijn bovenmenselijke wezens die in hun vrije tijd uitsluitend met hun neus in de boeken hangen en zich buigen over academisch onderzoek... of toch niet? In ***Kunstige proffen?*** laten we enkele professoren aan het woord die hun vrije tijd creatiever weten in te vullen. Deze keer is het aan Erik Thys, gastprofessor aan de KU Leuven, (strip)tekenaar en componist.

Tussen kwetsbaarheid en creativiteit

Het begon allemaal tijdens een stage in het Universitair Psychiatrisch Centrum in het kader van zijn opleiding Geneeskunde. Aangezien er geen bureau meer over was, belandde Thys op de werkplek van dokter Outtier, een pionier in creatieve therapie. De bureau stond vol kunst van psychiatrische patiënten. Thys omschrijft dat als: 'Zo fascinerend, origineel en vaak ook emotioneel dat het me nooit heeft losgelaten.' Vele jaren later hielp hij mee aan de expo *Vergeten vrouwen*.

'Individuen met een zekere gevoeligheid hebben een bepaald soort van denken dat zo vernieuwend kan zijn'

Thys is door eigen onderzoek 'een believer' geworden in de overlap tussen psychische kwetsbaarheid en creativiteit. Die is er vooral bij individuen die gevoelig zijn voor psychoses of een bipolaire stoornis. 'Ze hebben een bepaald soort van denken dat erg kan ontsporen, maar ook zo vernieuwend kan zijn', verklaart hij.

© Erik Thys

Thys stimuleert zijn patiënten dan ook in hun artistieke interesses. De psychiater stelt vast dat individuen evenwichtiger zijn als ze zich artistiek kunnen uitleven. Zo begeleidt hij een patiënt voor wie externe factoren overweldigend kunnen zijn. Toch wou de patient zijn zelfportretten tentoonstellen. 'Hij heeft daarvoor een treinrit en sociale interactie getrotseerd. Dat toont hoe belangrijk het voor hem was', vertelt de professor.

'Mijn muziek is niet altijd even aangenaam; ik ga op zoek naar extremen'

Daarnaast is Thys voorzitter van KAOS, een vzw die tracht om kunst en psychiatrie samen te laten komen. Meer concreet geven ze kunstenaars en patiënten die in de psychiatrie verblijven de kans om samen een waardevol, artistiek project te realiseren. Dat is voor Thys belangrijk, want die creativiteit is geen evidentie: 'Sommige mensen zijn bijzonder creatief, maar kunnen door psychische kwetsbaarheid hun werk niet realiseren of uitbrengen.'

Creativiteit als zuurstof

In zijn persoonlijke leven is Thys al van kinds af aan elke dag creatief bezig. 'Net zoals alle andere kinderen knutselde en tekende ik graag.' Volgens hem is het enige verschil met andere kinderen dat hij het is blijven doen.

Voor de psychiater is creatieve expressie zuurstof: 'Ik kan niet zonder.' Thys legt de link met kinderen die al spelenderwijs ontdekken hoe de

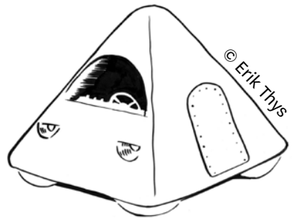

© Erik Thys

wereld in elkaar zit. Zelf is hij nooit gestopt met spelen. Het is dan ook altijd een droom geweest om professioneel kunstenaar te zijn. 'Maar ja, ik ben een amateur in het kwadraat', lacht hij.

Zijn creativiteit komt nog meer naar boven wanneer er interesse van buitenaf is: 'Als iemand me uitnodigt voor een creatief project leef ik op.' Thys omschrijft dat als 'de zoektocht naar avontuur': 'Je wilt op een speciale plaats komen en interessante mensen ontmoeten.'

Componist van extreme orgelmuziekstukken

Thys heeft al verschillende stukken gecomponeerd voor zijn broer Harald Thys, die films en tentoonstellingen maakt. Zo heeft hij een orgelconcert gegeven in de Saint Mary's Cathedral in San Francisco. Het zijn voornamelijk orgelstukken die de professor meer conceptueel dan muzikaal noemt. 'Mijn muziek is niet altijd even aangenaam', lacht hij. 'Ik ga op zoek naar extremen. Extreem hoog, laag, traag, snel, simpel en ingewikkeld.'

'Tekenen is als het ware een exploratie van de krochten van de menselijke geest'

Het meest trots is hij op de meer harmonische, zesdelige canon *Das Wunder des Lebens* die hij componeerde voor de gelijknamige tentoonstelling in Wenen. Voor dit stuk liet hij zich inspireren door het nazisme, meer specifiek door de onmenselijke omgang toen met psychiatrische patiënten.

© Erik Thys

Dat was geen gemakkelijke opdracht: 'Ik heb geprobeerd de sfeer weer te geven in een koorwerk: het burgerlijke, conservatieve, ouderwetse... Dat was moeilijk, maar ik denk dat het wel redelijk gelukt is', zegt Thys.

Autotekenaar en stripillustrator

Naast componeren, tekent Thys ook: 'Het een bevrucht het ander.' De tekeningen ontstaan meestal vanuit een primitieve intuïtie. Hij verwoordt het als 'een exploratie van de krochten van de menselijke geest — maar dan blaas ik het misschien wat op.' Meestal mondt dat uit in een tekening van een auto. 'Ja, ik kan daar niet aan

© Saskia Vanderstichele

ontsnappen. Die antropomorfe vorm van auto's triggert mij', verklaart de illustrator.

'Striptekenen werd een missie voor mij'

Thys illustreert en schrijft ook strips. Toen hij elf jaar was, maakte hij zijn eigen stripverhaal genaamd *De Drie Musketiers in Griekenland*. Zijn vader stuurde dat werk op naar Hergé, waarop Thys een uitgebreid antwoord kreeg. 'Voor een jongen van elf jaar was dat heel indrukwekkend om aangemoedigd te worden dat te blijven doen', blikt hij terug. 'Het werd een missie voor mij.'

In 2000 tekende hij met Marc De Hert en Geerdt Magiels de strip *Het geheim van de hersenchip* waarin zijn professionele en artistieke achtergrond samenkwamen. De strip vertelt wat een psychose is en hoe je ermee kan omgaan; het werd in veertien talen vertaald. 'Ik wou mijn job en dat artistieke bezig zijn aanvankelijk gescheiden houden, maar ik heb er geen spijt van. Zoiets bestond namelijk nog niet', duidt Thys.

Vervolgens illustreerde hij nog twee strips over bipolaire stoornis en autisme. Daardoor kan de kunstige prof zijn creativiteit en wetenschappelijke achtergrond inzetten om anderen al spelenderwijs te informeren.

'Het is niet omdat beleidsmakers ons niet volgen dat het onnozelaars zijn'

© Bavo Nys

NAVRAAG

Infectioloog Erika Vlieghe stond twee jaar aan de zijde van de regering. 'Na verloop van tijd word je een soort meubel in de woonkamers van mensen.' Nu de pandemie afzwakt, is er tijd voor reflectie.

door Wolf France

Op een zonnige paasmaandag ontmoeten we Erika Vlieghe. Via een poortje bij de buren worden we naar een tuin in volle bloei geleid. De rust die ze uitstraalt, staat in schril contrast met de stress die de voorbije twee jaren haar gebracht hebben. Van het universitair ziekenhuis werd ze in allerijl naar de tv-studio en de onderhandelingstafel gekatapulteerd. Vandaag kijkt ze met gemengde gevoelens terug.

In 1996 bent u afgestudeerd aan de KU Leuven. Hoe kijkt u terug op die tijd?

Erika Vlieghe: 'Met gemengde gevoelens. In die tijd duurde Geneeskunde nog zeven jaar, dus dat was best lang. Geneeskunde werd toen ook nog heel theoretisch gedoceerd. Het duurde jaren voor wij een patiënt te zien kregen. Op een bepaald moment had ik dan ook echt de drang om iets te doen, in plaats van enkel student te zijn.'

'Als student zou ik het vreselijk gevonden hebben om terug thuis te moeten gaan wonen'

'Het was natuurlijk wel een prettige tijd, maar ik vond het niet "de beste tijd van mijn leven" zoals sommigen het noemen. Er zijn nadien nog veel betere momenten gekomen. Laat dat een geruststelling zijn. *(lacht)* Ik ben wel altijd actief geweest in faculteitskring Medica en heb daar heel veel vrienden aan overgehouden.'

Heeft de herinnering aan uw studententijd meegespeeld toen de coronamaatregelen op tafel lagen?

'Nee, eigenlijk niet. We hebben natuurlijk veel met studenten gediscussieerd als er maatregelen op tafel lagen. Ook wij hadden ons niet kunnen voorstellen dat de lessen zouden opgeschort worden en online les verplicht zou worden. Als student zou ik het vreselijk gevonden hebben om terug thuis te moeten gaan wonen. Het was voor iedereen moeilijk om zich voor te stellen dat het leven zo zou stilvallen.'

U bent later teruggekeerd naar de KU Leuven om te doctoreren.

'Ja, ondanks het feit dat ik al vele jaren in Antwerpen werkte. Maar mijn promotor en mijn copromotor zaten heel erg op dezelfde golflengte. Mijn doctoraat heeft zich voor het grootste deel in Cambodja afgespeeld: het was een samenwerking met het Instituut voor Tropische Geneeskunde en een lokale partner.'

U zei het al, u bent gespecialiseerd in tropische geneeskunde. Wat heeft die keuze bepaald?

'Ik heb gekozen voor de opleiding Geneeskunde omdat ik echt arts wou worden. Via interne geneeskunde ben ik bij infectiologie beland. Die keuze werd bepaald door mijn interesse in biologie. Ik vond het jammer dat ik na het eerste jaar enkel nog de mens kon bestuderen. Omdat infectiologie gaat over de constante strijd tussen de mens en andere (micro-)organismes, kon ik meer dan één species bestuderen.'

'In onze cursussen virologie werd al voorspeld dat een pandemie "bound to happen" was'

'Mijn specialisatie in tropische geneeskunde werd dan weer vooral bepaald door mijn interesse in exotische plaatsen en culturen. Door de globalisering en klimaatopwarming dijt dat gebied uit en is wat ik nu doe veel breder.'

Had u ooit verwacht dat ook 'het Westen' met zo'n infectieziekte geconfronteerd zou worden?

'Theoretisch gezien wel. In onze cursussen virologie werd op basis van de opeenvolgende griepvarianten al voorspeld dat een pandemie *bound to happen* was en dat die waarschijnlijk in Azië zou ontstaan. Dat is namelijk een plek waar veel mensen bijeenkomen en mens en dier heel nauwe contacten hebben.'

'De gezondheidstoestand in het Globale Zuiden is zeer zorgwekkend'

'Maar de felheid en de impact heeft ons toch verrast. We verwachtten ons eigenlijk allemaal aan een grieppandemie. Na de uitbraak van de Mexicaanse griep is daar heel veel aandacht naar gegaan. Coronavirussen zijn een beetje onder de radar gebleven.'

Hoe denkt u dat de pandemie in de gebieden rond de tropen zal evolueren?

'Dat is heel moeilijk te voorspellen. Het probleem is dat we niet over alle landen even goede cijfers hebben. Het Globale Zuiden is bovendien zeer heterogeen. We vermoeden dat het virus daar zal blijven circuleren, maar de impact is moeilijk te voorspellen.'

'De pandemie heeft ook indirecte impact. De aanpak van andere infectieziektes, zoals tuberculose of de klassieke kinderziektes, is verwaarloosd. Je kan mensen en middelen maar één keer inzetten. Bovendien kan het protest tegen de vaccinatiecampagnes een weerslag hebben op de traditionele kindervaccinaties.'

'Het is mogelijk dat die zaken een nog grotere impact op de volksgezondheid hebben. Daarbovenop komt nu de wereldwijde economische weerslag en de oorlog in Oekraïne. De gezondheidstoestand in het Globale Zuiden is zeer zorgwekkend.'

Denkt u dat corona ook een positief effect zou kunnen hebben op de bestrijding van andere infectieziektes?

'Ja, of dat hoop ik tenminste. We hebben veel geleerd. Veel landen hebben bewezen dat je met rigoureuze niet-medicamenteuze maatregelen zoals lockdowns ook ver kan komen. Preventie is echt super belangrijk. Eens het virus in de maatschappij is geïntegreerd, moet je snel kunnen schakelen en je opvangcapaciteit opdrijven. Daar is het bijvoorbeeld in India fout gelopen.'

'Sommige beleidsmakers begrijpen onze context en methodologie totaal niet'

'De pandemie leert vooral hoe belangrijk alle verschillende bouwblokken zijn. Zowel controle, testen, communicatie als uitklapbare capaciteiten in de eerste- en tweedelijnsgezondheidszorg. Corona heeft de problemen die we daar hadden mooi blootgelegd.'

Tijdens de pandemie bevond u zich op het spanningsveld tussen beleid en wetenschap. Hoe heeft u dat ervaren?

'Dat was niet makkelijk. Je kan die spanning nooit wegnemen, want dat is een intrinsiek probleem: beleidsmakers maken beslissingen, hopelijk rationele en onderbouwde beslissingen, maar soms ook emotionele beslissingen. Wetenschappers proberen inzichten aan te leveren, maar die inzichten zijn altijd onzeker.'

'Sommige beleidsmakers begrijpen onze context en methodologie totaal niet. Zij benadrukken vooral dat een beslissing snel moet genomen worden of proberen het beleid te baseren op een anekdote die ze vervolgens uitvergroten.'

'Andere beleidsmakers hadden dan weer begrip voor onze situatie. Minister Vandenbroucke (Vooruit) is bijvoorbeeld zelf wetenschapper en

lijkt die knop tussen wetenschap en beleid aan- en uit te kunnen zetten. Maar zelfs wanneer beleidsmakers met je meedenken, is het nog moeilijk om die vertaalslag te maken.'

Was dat een leerproces?

'Ja, ik heb echt moeten ontdekken dat die spanning bestond en ben meermaals tegen de muur gelopen. Je loopt namelijk altijd het risico om geïnstrumentaliseerd te worden door politici en moet dus als wetenschapper op je strepen staan. Ik heb ook ontdekt dat de media die spanning graag uitvergroten en karikaturiseren.'

'Volgens de politieke logica is iedereen die niet brullend wegloopt van de onderhandelingstafel volledig akkoord'

'We moeten dus van die spanning het beste maken. Voor buitenstaanders is het natuurlijk erg verwarrend dat wij iets anders zeggen dan politici, maar daar kan je niet omheen. Het is niet omdat beleidsmakers ons niet volgen dat het onzelaars zijn. Het is niet makkelijk om wetenschappelijk adviseur te zijn, maar zeker ook niet om beleidsmaker te zijn.'

Wat was zo'n leermoment in die periode?

'Het allerbelangrijkste moment was het befaamde incident met Vlaams minister-president Jan Jambon (N-VA). Op een Veiligheidsraad in juli 2020 wilden politici de bubbel van vijf uitbreiden naar vijftien omdat er zoveel mensen pasten in een gîte in de Ardennen. Wij hebben toen benadrukt dat die bubbel een wetenschappelijke betekenis heeft en een uitbreiding een exponentiële toename van contacten betekent.'

'Om politieke redenen heeft men dat toen toch beslist. Wanneer journalisten Jambon vroegen waarom hij de experten niet volgde, gaf hij als argument dat ik mee aan tafel had gezeten. Toen sprong ik echt uit mijn vel, want ik heb natuurlijk geen stemrecht aan die tafel en kan alleen maar advies geven.'

'Ik dreigde toen meegesleept te worden in een beleid waar ik geen voorstander van was. Politici moeten doen wat ze vinden dat ze moeten doen, maar als wetenschapper moet je het compromis ook niet verdedigen. Volgens de politieke logica is iedereen die niet brullend wegloopt van de onderhandelingstafel volledig akkoord.'

In het begin van de pandemie liet de politiek vooral het woord aan artsen en wetenschappers. Neemt u hen dat kwalijk?

'Ik kijk daar niet met bitterheid op terug. Ik was niet gewend om op die schaal aan wetenschapscommunicatie te doen, maar je doet dat met veel enthousiasme omdat je beseft dat het nodig is. Ik kreeg veel berichten van mensen die zeiden dat ik dat moest blijven doen.'

'Toen ik op 1 april 2020 voorzitter werd van de GEES *(Groep van Experts belast met de Exit-Strategie, red.)*, vond ik dat het ook mijn taak was om correct te communiceren over ons advies. Dat werd steeds moeilijker, aangezien ik geconfronteerd werd met het beleid. Toen begon het te dagen dat wij de kastanjes uit het vuur moesten halen, omdat er geen politici waren om hun beleid uit te leggen.'

'Ik wist niet wat het was om een bekend persoon te zijn: ineens ben je dat zonder dat te hebben nagestreefd'

'Ik heb toen gezegd dat ik enkel kwam om het advies uit te leggen. De journalisten vertelden me dan dat ze politici gebeld hadden, maar dat die niet wilden komen. Sommige opiniemakers zeiden dat we werden gebruikt. Het leek mijzelf echter geen masterplan, maar eerder machteloosheid in de chaos der dingen.'

Hoe was het om van van het ene op het andere moment in huiskamers over heel Vlaanderen aanwezig te zijn?

'Dat was heel bizar. De ervaring dat mensen je op straat herkennen en er over je gesproken

NAVRAAG

wordt, is echt absurd. In het begin waren de reacties overwegend positief, maar naarmate de pandemie vorderde, werden mensen alles, en dus ook mij, beu.'

'Je neemt een plaats in op het publieke forum en trekt dus verschillende reacties aan. Dan pas besef je wat politici over zich heen krijgen. Ik wist niet wat het was om een bekend persoon te zijn: ineens ben je dat zonder dat te hebben nagestreefd.'

'Na verloop van tijd word je een soort meubel in de woonkamers van mensen'

'In de pers is vooral het negatieve luik bericht geweest, maar ik heb ook ongelofelijk veel appreciatie gekregen. Na verloop van tijd word je een soort meubel in de woonkamers van mensen, alsof je de weerman bent. Dat vond ik heel opmerkelijk.'

Hebben uw ervaringen u optimistischer of pessimistischer gemaakt over de mogelijkheden van wetenschapscommunicatie?

'Ik denk toch optimistischer. Veel mensen die ik tegenkwam, vertelden me dat zij de "zwijgende massa" waren. Ik denk dat de groep die je werk apprecieert, maar niet de nood heeft om dat op sociale media te uiten, erg groot is. Veel mensen zien nu het belang van gedegen wetenschapscommunicatie in.'

'Tegelijkertijd zijn ook de limieten bloot komen te liggen. Zo kregen we vaak het verwijt van mensen dat we elkaar tegenspraken. Onder wetenschappers hoort dat natuurlijk zo. Als ik kijk naar de experten die zich over de Oekraïnecrisis uitspreken, dan zeggen zij ook niet allemaal hetzelfde. Alleen is dat super verwarrend voor mensen die niet met die wetenschappelijke dialectiek opgegroeid zijn.'

'Ik denk dat ik altijd eerlijk ben geweest'

'Je gaat altijd mensen hebben die een simpele boodschap willen. Als die mensen jou vragen wat ze moeten doen, sta je daar met al je nuances. We moeten proberen die mensen te bereiken met heldere boodschappen die toch eerlijk en correct zijn. Daar hebben we nog veel in te leren.'

Zijn de experten altijd eerlijk geweest?

'Ik kan enkel voor mezelf spreken, maar ik denk dat ik altijd eerlijk ben geweest. Wanneer men ons midden maart vroeg of mensen mondmaskers op straat moesten dragen, heb ik gezegd dat dat niet de prioriteit was. Ik heb altijd gezegd waar ik op dat moment van overtuigd was en achter stond.'

'Stel je voor dat we toen hadden aangeraden om met z'n allen mondmaskers te dragen en niet in lockdown te gaan. Binnen de kortste keren zou

NAVRAAG

de stock op geweest zijn en hadden we het virus niet tegengehouden. Ik sta dus nog altijd achter die beslissing.'

'Voor ons was het in maart 2020 zo klaar als een klontje om geen mondmaskers uit te delen'

'Sommige inzichten zijn ook maar geleidelijk aan gekomen. Bijvoorbeeld dat de overdracht niet enkel via druppels, maar ook via aerosolen kon gebeuren. Dat speelt ook een rol bij het al dan niet aanbevelen van maskers. Wellicht hadden sommige van mijn collega's dat op een meer genuanceerde manier moeten duidelijk maken, maar voor ons was het zo klaar als een klontje om geen mondmaskers uit te delen als er zo weinig waren in de zorg.'

Denkt u dat er door de pandemie meer waardering is voor wetenschap?

'Het effect is dubbel. We zullen dat pas kunnen beoordelen als de pandemie volledig gedaan is. De vaccins zijn een knap staaltje wetenschappelijk vernuft, maar tegelijkertijd leven we in een tijd waarin desinformatie zich razendsnel verspreidt.'

'Dan komen we terug bij wetenschapscommunicatie. We moeten in communicatie gaan met groepen die we anders moeilijk bereiken: migranten, anderstaligen, mensen in armoede, maar ook online groepen die het niet met je eens zijn.'

Wat zal u meenemen uit de coronapandemie naar de rest van uw leven?

'Ik heb geleerd dat een pandemie bestrijden teamwork is. Teamwork veronderstelt dat je je ego opzij kan zetten en focust op datgene waar je goed in bent. We hadden soms lange discussies, maar als de wil er is om te landen, geraak je al ver.'

'Daarnaast heb ik geleerd hoe belangrijk het is om voor jezelf te blijven zorgen. De crisis is een marathon geworden. Ik ben verschillende keren met mijn kop tegen de muur gelopen. De permanente stress van niet te weten wat er morgen zou gebeuren, was zeer slopend.'

'Ik zou er niet aan mogen denken dit in Amerika te hebben moeten doen'

'Maar politici maken dat dag in dat uit mee. Zij hadden tijdens de coronacrisis minstens even veel stress als wij, en zijn via het bruggetje van de energiecrisis naar de Oekraïnecrisis gegaan. Wat ik dus ook meeneem is respect voor politici, ook al ben ik het niet altijd met hen eens. Gebrek aan respect voor politici is echt een probleem in onze maatschappij.'

'Ten slotte neem ik mee dat het altijd mogelijk is om de dingen beter te organiseren en beter voorbereid te zijn, zelfs in een land als België. Wij hebben nu ook echt geprofiteerd van wat we al hadden. De sociale zekerheid bijvoorbeeld is voor veel mensen een enorme buffer geweest om niet in armoede te belanden. Ik zou er niet aan mogen denken om dit in Amerika te hebben moeten doen, waar mensen gewoon failliet gaan als ze in het ziekenhuis terechtkomen.'

KU LEUGEN

Ontdek je kiesweek,
begin bij de lolploeg.

KU Leugen zit vanaf nu ook op Twitter en Instagram! Vind jij jezelf ook zo onmenselijk grappig? Stuur je mopjes naar onze Facebookpagina of naar kuleugen@veto.be en wie weet blink jij binnenkort op onze pagina's.

KU Leuven volgt in voetsporen van tv-programma

Dyslectische student vergist zich van ticket: koopt ticket voor Bijaardcantus

Landbouwstudent vergist zich niet: koopt zelfzeker ticket voor Aardbeicantus

Dyslectischere student vergist zich nog meer: koopt ticket voor Aambeicantus

Gepensioneerden teleurgesteld: bleek geen ticket voor Bejaardcantus

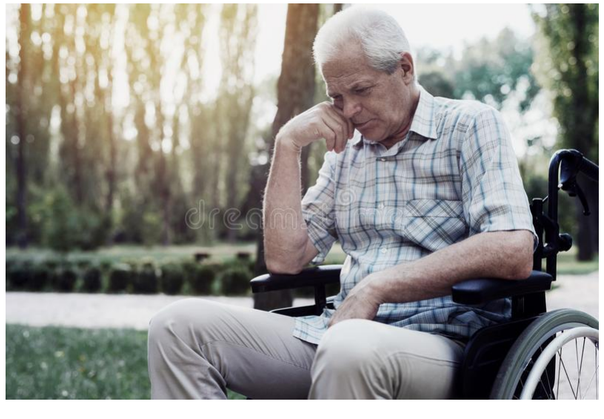

UHasselt biedt bacheloropleidingen van tien jaar aan: 'Bij ons gaat het wat trager'

Reuzegommen proberen hun misdaden uit te wissen

SJARELS CRYPTO

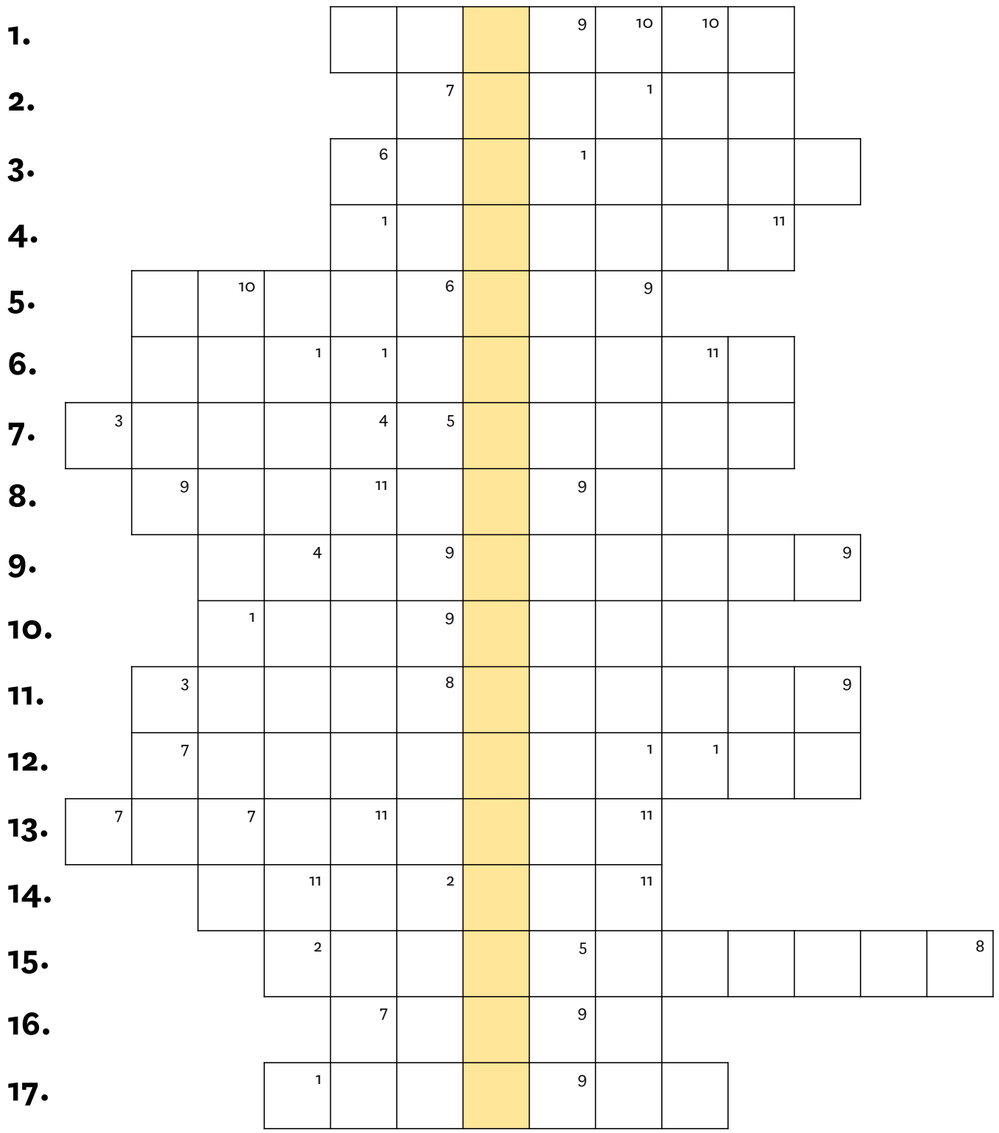

Oplossingen van vorige editie: 1. Tornado, 2. Loopbaan, 3. Rockstar, 4. Cryptomunt, 5. Palmzondag 6. Hema, 7. Flamingo, 8. Pletwals, 9. Advokaat, 10. Schorpioen, 11.Overmars, 12. Proberen, 13. Zelfstandig, 14. Scholier, 15. Gepast, 16. Veertig, 17. Overzicht, 18. Vulva, 19. Relance, 20. Daling **Middenwoord**: Documentairefestival

OPGAVE

1. Moment van de waarheid (7)
2. Juridische vloerbedekking (6)
3. Vent omdraaien (8)
4. Filosofisch gehoororgaan (7)
5. Pijnlijke groente (8)
6. Gezichtsbeharing van een kok (10)
7. Doet een angstige sniper (11)
8. Reizende fans van de ronde van Frankrijk (9)
9. Man die waarlijk plezier had (10)
10. Het omverwerpen van kasteelmuren (8)
11. Insectendiploma (11)
12. Elastiekje rond een bosje peterselie (11)
13. Wijzend op de hoge kost van kruiden (9)
14. Pilsje van een papegaai (7)
15. Financiën van een bibliotheek (11)
16. Propere prank (5)
17. Ongeveer 17,5 cm (7)

Stuur voor 10 mei een e-mail met je naam en de oplossing die je in de middenkolom hebt gevonden naar crypto@veto.be en maak kans op een van de 10

waardebonnen van woké!

colofon

Hoofdredacteur Tijs Keukeleire
Redactiesecretaris Jan Costers
Eindredacteur Marie Coppens
Redacteur beeld Miette, Anastasia Arnhold
Redacteur onderwijs Elien Stouten
Redacteur sociaal Jasper Snoeys
Redacteur student Manon Cools
Redacteur internationaal Arno Faggio Del Giglio
Redacteur opinie Basil Claeys
Redacteur cultuur Lisa De Witte
Redacteur onderzoek Sjereno Cörvers
Redacteur KU Leugen Kasper Nollet
Verantwoordelijke navraag Wolf France
Verantwoordelijke evenementen en groepsgevoel en welzijn Lore Meesters, Elise Nizette
Verantwoordelijke Instagram Jolien Vandoorne

Eindredactie Marie 'Ik weet het niet' Coppens, Tijs 'Ik vind dat er wel al genoeg mag' Keukeleire, Jasper 'Een verbod op muziek van Niels Destadsbader' Snoeys, Bruno De Waele, Manon 'Wildkamperen op het strand' Cools, Sjereno Cörvers, Arno Faggio Del Giglio, Lara Lismont, Elien Stouten, Elien D'hoore, Wolf France, Vincent De Vocht, Jolien Vandoorne, Lisa De Witte, Lore Meesters, Abel Romkes, Simon TIbo, Joanna 'Andermans hond mee naar huis nemen' Wils, Kasper Nollet, Mirre Verhoeven, Pascal Beyer, Amber Sels, Hannah Smets **Vormgeving** Jan 'pp' Costers **Cover** Jan Costers, Bavo Nys **Schrijvers** Wolf France, Kasper Nollet, Tijs Keukeleire, Elien Stouten, Simon Tibo, Lenne Schoenmakers, Jasper Snoeys, Arno Faggio Del Giglio, Helena Van Schelvergem, Victoria Casteels, Sjereno Cörvers, Jonas 'Een staatsgreep beramen op het Leuvense stadsbestuur' Gilliams, Manon Cools, Marjolein Petit, Lore Meesters, Amber Sels, Hannah Smets, Anna Neyens, Viktor Flamand, Jan Costers, Lisa De Witte, Joanna Wils, Arthur De Baere, Jolien Vandoorne, Thomas Maes **Illustratoren** Celine Vandeweghe, Tine Deleu, Bernard Tant, Emma Nollet, Anastasia Arnhold, Jeremy Van Weyenbergh, Freya Caris **Fotografen** Liese Aerts, Miette, Bavo Nys, Laure Guldentops, Helena Van Schelvergem, Jasper Snoeys **KU Leugen** Kasper Nollet, Jan Costers, Tijs Keukeleire, Marie Coppens

Veto is een uitgave van de Leuvense studentenkoepel LOKO. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Wil je hier volgende keer ook vernoemd staan? Kom dan naar onze redactievergadering op donderdag om 20u in 's-Meiersstraat 5, bezoek onze Facebookgroep of stuur een berichtje naar veto@veto.be en beantwoord de vraag: 'Wat zou de overheid mogen legaliseren?'

onafhankelijk studentenblad

veto

27 APRIL, 19u – AULA VESALIUS
€20 PER TEAM (MAX. 5 PERSONEN)
INSCHRIJVEN VIA FACEBOOKEVENT

MET DANK AAN

JOKER

AIR CANADA

LASER3000

lumière

Zwartehond Koffiebar

WISPER

OTOMAT
your heavenly pizza place!

ESCAPEROOM LEUVEN

BOARDX SURFVAKANTIES

CIE TARTAREN

KINEPOLIS

NEW MEXICO RESTAURANT EST. 1994

VWL consult & events

KU LEUVEN KICK

HET NIEUWSTEDELIJK